

Slovensko  
Društvo Melbourne  
in  
Vestnik  
želita  
Vesele Božične Praznike  
in  
Srečno Novo Leto  
1983

## 10 LET PLANICE

Sobota in nedelja 20. in 21. novembra sta bila za vse Slovence v Viktoriji izredno pomembna in nepozabna dneva. Naši "Planičarji" iz Springvale so proslavili 10. obletnico ustanovitve svojega društva s tem, da so svečano odprli svojo novo veliko dvorano.



Pogled na vhod v dvorano novega doma društva "Planica" v Springvale.

Kdorkoli se je na to soboto ali nedeljo vozil po Springvale Road, ni mogel v bližini pričetka avtoceste za Frankston zgrešiti živahnosti ki je vladala v tem predelu. Žive belo-modro-rdeče barve slovenske in avstralske zastave so ga že od daleč pozdravljale z veselim plapolanjem, medtem ko je na stotine avtomobilov pomešanih z avtobusi parkiralo vse naokrog velike impozantne stavbe,

zgrajene nedaleč od glavne ceste med stezami za balinanje in igriščem za tenis.

Na proslavljanje so bila povabljeni vsa slovenska društva Viktorije. Odziv je bil odličen in že od samega jutra v soboto, ko so se pričela medklubska športna tekmovanja je na celem zemljišču "Planice" kar mrgolelo ljudi.



## LIKOVNA RAZSTAVA

Likovna razstava, ki jo je "VESTNIK" že šesto zaporedno leto priredil v okviru S.D.M. na Elthamskem gričku na soboto in nedeljo 23.-24. oktobra t.l. se je odlikovala po kakovosti razstavljenih del, po skoraj brezhibni organizaciji in po povečanem zanimanju med publiko.

Ker se je v preteklem letu povabilo na sodelovanje slikarjem iz Sri-Lankanske

skupnosti tako dobro obneslo, je prireditveni odbor za letošnje leto povabil kot goste slikarje Poljske etnične skupnosti Melbourne. Odziv na povabilo je bil odličen in predstavniki organizacije Polish Art Foundation v Melbournu so od vsega začetka navdušeno sodelovali pri organizaciji razstave.



Ob otvoritvi razstave z leve proti desni: g. Cebulski, g. T. Ostrowski, g. A. Horsley s soprogo, g. M. Peršič in g. S. Prosenak.

# vestnik

JE NEODVISNO GLASILO  
SLOVENCEV V AVSTRALIJI

Lastnik:  
Slovensko Društvo Melbourne

Predsednik:  
Stan Prosenak

Tajnica:  
Anica Markič

Odgovorni urednik:  
Marijan Peršič

Upravno-uredniški odbo.:  
Vasja Čuk, Sandra Krnel,  
Dušan Lavrič, Jana Lavrič,  
Božo Lončar, Karen Peršič,  
Simon Špacapan, Peter Mandelj

Rokopisov ne vračamo

Letno predplačilo \$6.00.  
Cena številki 50¢.

Published by:  
Slovenian Association Melbourne  
P.O. Box 185, Eltham, Vic., 3095

Telephone:  
Melbourne: 437 1226

Editor:  
Marijan Peršič

Set-up and printed by:  
Polyprint Pty. Ltd.

Price — Cena:  
50¢.

Annual subscription — Letno:  
\$6.00

Za podpisane članke odgovarja  
pisec.

Rokopise ne vračamo.

## ŠKODITI NAM NE MORE...

Sedaj ko je za nami vzhičenje, ki so ga v slovenski družini Melbourne povzročili veseli zvoki ansambla Ottavia Brajka in je zavesa zagrnila oder, na katerem so se oživile naše iluzije, ustvarjene iz golega domotožja, se zopet kaže pred nami vsa vznemirljiva resničnost gospodarskega stanja. Ne samo v naši stari domovini ampak tudi tukaj in po celem svetu.

Brezhibno izvajane domače melodije, duhoviti dovtipi na račun tega ali onega, vzhičene besede gostoljublja in patriotizma nam lahko samo trenutno zamegle čisti pogled. Čim pa se povrnemo v stvarnost časa, čim pričnemo obratovati časopisne strani in prebirati vesti o nenehnem dviganju števila nezaposlenih po celem svetu, o zamrznitvi plač, suši, trmoglavosti neupogljivosti vlade in sindikatov v Avstraliji, o restrikcijah in vedno na novo izmikajoči se stabilizaciji v stari domovini; o zatiranju svobode izražanja in miselnosti v sovjetski sferi; o nesmiselnem pobijanju v Lebanonu, po Irskem, po Srednji Ameriki; o krvavem odporu Afganistancem; o eksekucijah v Iranu; milijonih lačnih in brezdomcev; o gospodarski krizi po celem svetu, tedaj pridemo samo do enega zaključka: Kljub bliskovito hitremu napredovanju na polju znanosti in tehnike človeštvo na polju humanosti napreduje po polzevo.

Naj bo na vzhodu ali zapadu, pri tej ali oni ideologiji, pri marksizmu ali kapitalizmu, povsod prevladuje ena najmočnejših strani človekove narave: egoizem egoizem - sebičnost - pohlep.

Res, da obstoje razlike v okviru ureditve državnih sistemov. V enih je dopuščena svoboda kritike, udejstvovanja in združevanja tudi, kadar je to naperjeno proti oblastnikom medtem ko se v ekstremu drugih že vsaka najmanjša beseda ali aktivnost proti vlastodržcem strogo kaznuje. Nedvomno je pri njih dopuščeno, da se različna mnenja usklajena po političnih strankah odprto krešejo v parlamentih, medtem ko je pri drugih na oblasti ena kasta, združena v združena v močni politični organizaciji in si kakršnekoli odkrite in poštene razprave v javnosti sploh zamisliti ni mogoče.

Toda eno je skupno niansam obeh glavnih sistemov: V obeh najdemo še vedno znatno število tistih, ki jim gre predbro in ki imajo vsega v preobilju, a še mnogo, mnogo večje število takih ki trpe pomanjkanje. Razlike med revnimi in bogatimi so povsod še vedno znatno prevelike.

Liberalni kapitalizem nikoli ni obetal, da bo odpravil ali vsaj zmanjšal razlike med bogatim in revnim. Marksizem pa do sedaj v tem obetanju nikjer še ni uspel. Vsa obetanja, vse seme, s toliko krvjo posejano za enakost, bratstvo in svobodo, klije samo nekaj časa, kajti pade v jalovo zemljo, ki je pognojena s sebičnostjo.

Sebičnost je prirojena nam vsem, saj je del našega primitivnega nagona za samoohrano. Vse lepe teorije je ne bodo odpravile dokler vsak posameznik ne bo pripoznal njene pogubnosti in se pričel ravnati po največjem zakonu, ki nam ga je pokazala krščanska ideologija v navodilu: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe!

Da bo človeštvo kdaj mogoče doseči ta ideal je skoraj neverjetno. Toda še tako velik cinik bo moral priznati, da nam danes ne bi bilo treba s skrbjo gledati v bodočnost ako bi nam ta ideal bil vodilo. In če je tako, zakaj ga ne bi poiskovali uresničevati, uvajati v vsakdanje življenje vsaj pri sebi, vsaj enkrat na dan, vsaj enkrat na teden, na mesec...

Poiskujmo, škoditi nam ne more. Naš stari pregovor pa pravi takole: zgleđi vlečejo!

### NOVOLETNA POSLANICA FEDERALNEGA MINISTRA ZA IMIGRACIJO IN ETNIČNE ZADEVE

To je moja prva prilika, da čestitam praznike čitateljem etničnega tiska in poslušalcem etničnega radio.

Kot minister sem odgovoren za to, da zagotovim, da program vseljevanja odgovarja številu raznovrstnih in včasih konkurenčnih zahtev — socialne, ekonomske, humanitarne in zunanje-politične, vse igrajo vlogo. V sedanji okoliščinah vseljevalni program zahteva skrbno upravljanje. Čeprav ni možno pripustiti vsakogar, ki bi hotel priti v Avstralijo, povdarek na družinsko vseljevanje pomeni, da bo mnogo več družin skupno slavilo bližajoče se praznike.

Vseljevanje je važen dejavnik v neprestanem razvoju Avstralije, Zasluga obojih, v Avstraliji rojenih in naseljencev je, da si delimo osnovne vrednote narodne edinosti in enakih možnosti za vsakogar.

Etnična sredstva obveščanja doprinašajo pomemben delež k stremljenju do teh ciljev s tem, da svoje skupnosti obveščajo in v njih imenu tehtno in odkrito govorijo.

Leto 1983 bo prineslo Avstraliji mnogo problemov. Verjamem, da bodo vezi ki nas zedinjajo kot Avstralceponosne na svojo bogato raznolikost dovolj močne, da jih bomo znali razrešiti.

John Hodges, M.P.

Slovensko Društvo Melbourne

Vas vljudno vabi na

SILVESTROVANJE

ki bo v  
petek, 31. decembra 1982 v naši dvorani v Elthamu,  
82 Ingrams Rd., Research od 7. ure zvečer do 2.ure  
zjutraj.

Zabaval nas bo orkester Drava.

Na razpolago bo tudi vse vrste pijač.

V ceno vstopnice je vključena odlična večerja.

Za otroke bo razsvetljeno igrišče.

Vstopnice : Dolarjev 15 člani  
" 18 nečlani

Število sedežev je omejeno. Prosimo rezervirajte pravočasno,  
da ne boste razočarani.

### ŠTEFANOVANJE

pri  
Slovenskemu Društvu Melbourne

bo v nedeljo 26. decembra. Mize bodo tudi v senci pod borovci.  
Odprto bo balinišče in strelišče a za otroke igrišče. Sredi popoldneva bo začela igrati godba ansambla "Triglav".

Prijetno se bomo imeli, pridite !

### SURFERS PARADISE

Počitniško stanovanje — Holiday accomodation

### ADMIRAL MOTOR INN

Your Hosts: MARIJAN and VERONICA BERIČ

1,2 in 3 sobni opremljeni apartamenti,  
plavalni bazen, sončna veranda, barbe-  
que, barvna TV, pralnica, ventilatorji;  
lahki zajtrk in pospravljanje na zahte-  
vo, izleti, pokrito parkališče. Cene so  
konkurenčno nizke.

7 minutes peš do Cavill Ave., 3 minute  
do plaže.

IZVENSEZONSKI POPUST ZA  
ČLANE DRUŠTVA

1, 2 and 3 Bedroom Fully S.C. Suites,  
Pool, Sundeck, Guests' BBQ, Colour  
T.V., Laundry, Fans, Optional Con-  
tinental Breakfast and servicing of  
units, Tour desk, Undercover Parking.  
Competitive Tariffs.

7 mins. walk to Cavill Ave. and 2 mins.  
to beach.

OFF-SEASON DISCOUNT TO CLUB  
MEMBERS.

Phone or write-

2965 Gold Coast Hwy.,  
P.O. Box 691,  
Surfers Paradise, 4217.  
Tel. (075) 39 8659



# Na hribu ob Yarri

## Šah 19.9.1982 v Eltham

Šport šah - če ga lahko klasificiramo kot šport, saj samo sedimo, strmimo kot zombi v to isto točko. Če ne bi zraven veliko kadili, nalagali tobak v fajfo bi opazovalec lahko vprašal če smo živi ali samo napravljeni v obliki ljudi. Če Jože Podgoršek ne bi bil med nami ne bi bilo slišati najmanjšega glasu. Na srečo njega je možno slišati kako glasno misli; tu in tam pa tudi malo zastoka, kar opazovalcu dokazuje, da spadamo med žive ljudi. Po prstih prihajajoči gledalci pridejo in odhajajo, ne dabi igralci sploh opazili, da so bili med nami. Neigralci imenoma nega športa pravijo, da imamo v glavi odmaknjene šraufe ali, da jih sploh nimamo.

Verjetno imajo prav, saj večina ljudi se ne bavi z omenjenim športom. Večina ima vedno prav, razen doma, kjer ima žena vse in vedno prav.

Težko je določiti dan meddruštvenega tekmovanja, ker veliko igralcev je vmešano tudi v druge panoge društvenega delovanja. Treba je izbrati dan, kadar igralci niso pogrešani drugod.

Uspehi zadnjega tekmovanja so bili boljši od prejšnjih. "Planici" je manjkal najboljši igralec, toda število dobljenih iger S.D.M. napram "Planici" dokazuje zboljšanje kakovosti igranja.

Ob tej priliki moram vsestransko pohvaliti navdušenost do zmage g. Mohorja, ki je z devetimi zaporednimi igrami premagal vse nasprotnike. Čestitam g. Mohorju, kajti zboljšuje se tudi vsak dan bolj pri balinanju in biljardu. Škoda, da ne poje, kajti izrabili bi ga za prvi tenor pri pevskem zboru. S takim navdušenjem bi, prepričan sem, dosegli velike uspehe tudi pri ostalih športih in kulturnem delu.

Bilo bi prav, da ob tej priliki pohvalim že prej omenjenega člana, ki je na predzadnjem meddruštvenem tekmovanju

zmagal, če se ne motim, samo v dveh igrah, a na zadnjem kar v petih. Pri tem mu je brez dvoma pomagalo glasno premišljevanje. To je g. Podgoršek. Čestitam! Po končanih igrah in še tudi kasneje je bil tako dobre volje, da je kar naprej jodlal.

Pohvala gre tudi g. Mihelnu, ki je zmagal 6 iger z eno dodatno, s katero je premagal igralca "Planice" za drugo mesto.

O sebi lahko omenim, da me je bilo sram doseženih uspehov. Sem eden tistih, ki imajo v glavi zarjavele šraufe (vijake). Zaslužil sem za nagrado leseno žlico.

Večini je najbrž znano, da je bilo to tretje srečanje med S.D.M. in "Planico" v šahu in, da smo do sedaj bili dvakrat premagani z istim rezultatom. Radi smo vas imeli ko ste nas premagali, a še rajši vas imamo zdaj ko smo mi vas.

Po končanem tekmovanju so igralci obeh društev izrazili željo po večjem številu takih srečanj.

26. septembra se je pričelo medčlansko tekmovanje S.D.M., ki se vrši vsako nedeljo popoldne. Lahko pa igrajo tudi v četrtek ali petek zvečer, če se oba igralca predhodno tako dogovorita.

Igralci so razdeljeni na 3 skupine: Skupina A in B so odrasli, kjer igrajo vsak po dvakrat proti vsakemu v svoji skupini.

Skupina C so otroci, ki igrajo vsak po štiri igre.

Rezultati meddruštvenega tekmovanja na 19. septembra 1982, S.D.M. proti "Planici", kjer je igralo po devet igralcev iz vsakega društva:

S.D.M. . . . . . 47 1/2 točk  
"Planica" . . . . . 33 1/2 točk

1. mesto . . . . . g. J. Mohor, S.D.M.  
2. " . . . . . J. Mihel, S.D.M.  
3. " . . . . . J. Mesarič, S.D.M.

V. Gomizelj

## VESTNIKOV VEČER

V dvorani S.D.M. je v soboto 13. novembra bila zabava pod imenom "Vestnikov večer".

Posebnost tega večera je bil obisk rojaka Ivana Kobala iz Sydneya. Odbor S.D.M. ga je namreč povabil, da pride na ta večer v Melbourne, kjer bo med našo publiko uvedel svojo knjigo "Men who built the Snowy."

G. Kobal se je rade volje odzval povabilu ter prispel v Melbourne v soboto zjutraj z vlakom "Southern Aurora". Po obisku pri nekaterih znanih se je na večer odpravil na slovenski hrib v Elthamu. Tam je najprej imel pogovor z napovedovalci radia 3EA, potem pa ga je predsednik S.D.M. predstavil zbranim v dvorani.

Gospod Kobal je na to v zbranih besedah povedal kako je prišel do tega, da je napisal knjigo. Dejal je, da je v glavnem hotel omogočiti generacijam ki bodo prišle za nami, da vidijo kako so živeli imigranti na projektu "Snowy", kjer se je bil nekako samo po sebi rodil "multikulturalizem", kateri danes karakterizira avstralsko družbo. Naznanil je tudi, da bo eno četrtno cene vsake njegove knji-

ge, ki bo prodana pri S.D.M. daroval za knjižnico S.D.M.

G. Kobal je v soboto tudi obiskal Slovensko versko središče v Kew ter v nedeljo tudi zemljišče "Planice" v Springvale. Povsod je bil zelo lepo sprejet in zanimanje za njegovo knjigo je bilo karveliko.

Na "Vestnikovem večeru" je nastopil tudi moški pevski zbor S.D.M. pod vodstvom g. Branka Sosiča. Zapeli so tri poznane ponarodele slovenske pesmi: Tiha luna, Moja kosa in

Pevci, ki so pričeli s svojimi vajami šele pred nekaj meseci so zapeli ubrano in skladno. Glasovi so bili med seboj lepo povezani ter uravnoveženi in nastop samozavesten. Oblečeni vsi enako, v sive hlače, čokoladno rjave suknjiče ter istobarvne metuljčke z belimi srjajami so napravili lep eleganten vtis. Čeprav še nimajo obilnega repertoarja in so številčno še šibki, so pokazali, da imajo dober potencial ter v Branku pevovodjo, ki zna zbuditi navdušenje in paziti na podrobnosti ter fineze.

Tako je "Vestnikov večer" z obiskom g. Kobala, lepim nastopom pevskega zbora ter s črno-belo tematiko oblek in dekoracije zopet poskrbel za posebno obležje.



Pevski zbor S.D.M. v svojih novih krojih na večeru "Vestnika"

## LOVCI!

Pod vodstvom g. Franka Jelovčana so se lovci S.D.M. v petek 26. novembra odpravili za par dni loviti divje svinje v okolici mesta Maude.

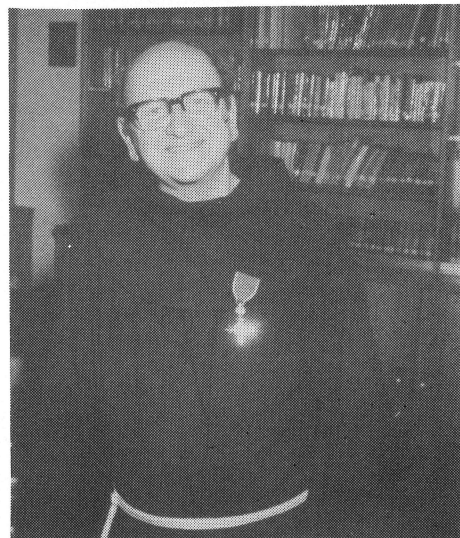
Pobili so kar veliko število divjadi in s tem zelo razveselili farmerje. V sedanjem času suše divjad mnogo bolj kot običajno sili v polja koruze in žita ter dela veliko škodo.

Upokojenska družina S.D.M. je od svojih zbirk denarja, ki so vglavnem zasluga srečolovov podarila v splošno blagajno S.D.M \$ 600.

Pri tekmah za pokal 10 obletnice "Planice" so pri biliardu zasedli sledeča mesta:

1. Jože Gelt,
2. Valter Jelinek,
3. Ivan Mohar.

Člani S.D.M. so se v nedeljo 7. novembra popoldne ob 5. uri zbrali ob spominskem znamenju na svojem zemljišču na Elthamu, da počaste spomin umrlih članov. Molitve je opravil pater Bazilij, zapel pa je moški pevski zbor S.D.M. pod vodstvom g. Branka Sosiča.



Blešči se odlikovanje MBE na prsih patra Bazilija, tudi dolgoletnega člana S.D.M.

## S.I.M. NA ELTHAMU

V ponedeljek 6. decembra je bila za člane ansambla Ottavia Brajka in predstavnike S.I.M. prirejena večerja pri S.D.M. na Elthamu.

Poleg predsednika S.I.M. g. Staneta Kolmana so se je udeležili tudi g. Marko Pogačnik, tajnik S.I.M., g. Jože Prešeren, urednik "Rodne Grude", g. Franče Fosternerič, književnik, G. Gojko Bervar, urednik izseljenskega programa pri Radio-T.V. Ljubljana, g. Janez Cimperman, snemalec za T.V. ter seveda vsi člani ansambla.

Bil je neformalen prijeten večer, na katerem je bila dana prilika medsebojnega pogovora, s katerim so si mnogi olajšali srce s tem, da so prinesli na dan kaj jih teži in kaj žele. Na primer, knjižničarka bi si želela boljšega sistema na-

bavljanja knjig, učiteljica bi rada šolskih in folklornih pripomočkov, Vestnik Z več strani pa so bile izražene pritožbe nad tem, da Slovenci tukaj dobe v veliki večini viso samo za enkrat vstop v Jugoslavijo in izražena je bila želja naj bi S.I.M. v tem slučaju poiskovala posredovati. Bilo je tudi nakazano, da bi bil obisk okteta bratov Pirnat zelo zaželen.

Vsakemu od gostov je bil v spomin na obisk izročen tudi vrček, katere je S.D.M. založilo ob priliki otvoritve svojega Centra na Elthamu.

Bil je lep večer, ki se je zaključil s pesmimi zbora S.D.M. katerim je potem sledila harmonika, petje in veselje še dolgo v noč.

## TEKME LOVCEV

za pokal 10. obletnice "Planice"

### DRUŠTVA:

Mesto	Klub	Prosto	Z naslonom	Skupno točk
1	S.D.M.	293	471	764
2	Planica	274	471	751
3	Veseli lovci	252	468	720
4	Mura	124	413	537

### POSAMEZNIKI:

Mesto	Klub	Tekmovalec	Prosto	Z naslonom	Skupno točk
1	S.D.M.	I. Barat	37	48	85
2	Planica	V. Lenko	32	48	80
3	Veseli lov.	M. Jurikovič	27	49	76
4	Mura	D. Repolust	26	48	74

## TEKME BALINARJEV

za pokal 10. obletnice "Planice"

### MOŠKI ČETVORKA:

1. Jadran
2. Planica
3. S.D.M.
4. Učka
5. Istra

### MOŠKI TROJKA:

1. Planica
2. S.D.M.
3. Jadran
4. Učka
5. Istra

### ŽENSKÉ ČETVORKA:

1. Planica
2. Jadran
3. S.D.M.

Program same otvoritve pa se je pričel v nabito polni dvorani v soboto ob peti uri popoldne.

Celotno število navzočih je verjetno presegalo številko 1000. Spored programa je vodila učiteljica nedeljske slovenske dopolnilne šole pri "Planici" in napovedovalka na slovenski uri radia 3EA ga. Elica Rizmal.

Predsednik "Planice" je po prvem pozdravu navzočim predal besedo zastopniku župana mesta Springvale g. Albertu Blashki, ki je pohvalil delo in požrtvovalnost, s katero so člani "Planice" pokazali lep vzgled tudi mnogim drugim skupinam. Za tem je g. Cimerman pozdravil vse častne goste med katerimi so bili: g. Jože Ramuta, predsednik Slovenske zveze Geelong, g. Rudi Iskra, predsednik kluba "Jadran", g. Stanko Prosenak, predsednik S.D.M., g. Janko Klemenčič, predsednik kluba "Veseli lovci", g. Branko Jerin, predsednik društva "Snežnik" iz Albury-Wodonga, ga. Helena Van de Laak, koordinator slovenske radio oddaje, g. Marijan Peršič, urednik "Vestnika", g. Jurij Križ, predsednik kluba "Mura", g. Jakob Krk, predsednik kluba "Učeka", g. Peter Josip, predsednik Istra Social Club, g. Martin Uršnik, ki mu pripadajo največje zasluge za ustanovitev "Planice", g. Lado Sluga, bivši predsednik "Planice", g. Štefan Srnec, dolgoletni tajnik "Planice", ga. Lucija Srnec, dolgo dobo učiteljica nedeljske šole pri "Planici" in ga. Aleksandra Ceferin, predsednica Slovenske učiteljske zveze v Viktoriji.

G. Cimerman je nato na kratko orisal zgodovino "Planice" ter dela na gradnji dvorane. Povdaril je vrednost naporega dela, ki so ga opravili člani pri zidanju, da so lahko dogotovili dela v tako kratkem času. Saj so šele pred kakim letom vlili betonsko ploščo. Spomnil je na intenzivno delo v lanskih božičnih počitnicah, ko so dostikrat v temperaturi do 40 C pokladali opeke katerih je vse skupaj kakih 133.000.

Posebej je še omenil zasluge g. Ceveca, ki je v glavnem vodil gradnjo ter g. Jerneja Podbeška, ki je izvršil električno napeljavo.

Po govoru g. Cimermana je sledil kulturni nastop, ki ga je pričel mešani pevski zbor društva iz Geelonga, pod vodstvom g. Furlana. Sledil je moški in nato mešani pevski zbor "Jadrana" pod vodstvom g. Vladimira Trampuža.

Posebno pozornost gledalcev je nato pritegnila 11-letna Anita Pahor, učenka slovenske nedeljske šole verskega centra

v Kew. Deklamacija Gregorčičeve "Znamenje" in pesmi "Kaj ne bi bila vesela" je izvedla samozavestno in s tako lepo in razločno izgovorjavo, katero daje le prirojen talent do javnega nastopanja in pa seveda trdna volja do učenja. Mladi Aniti in njeni mameci, katera jo je pripravila za nastop so prisotni z navdušenim ploskanjem dali veliko priznanje.

Za tem je nastopil pevski zbor S.D.M., pod vodstvom g. Branka Sosiča. Sledila je nato s pestrimi plesi folklorna skupina "Planice".

Za njimi so nastopili otroci slovenske dopolnilne šole "Planice" z deklamacijami in pesmimi. Potem so prišli na vrsto kratki veseli prizori, ki so jih pripravili otroci šole pa tudi starejši člani "Planice".

Ob koncu je z lepimi domačimi melodijami navdušil gledalce priljubljeni moški kvartet "Zvon".

Tajnica "Planice" ga. Metka Lenarčič je zaključila kulturni del sporeda z deklamacijo pesmi, ki jo je za to priliko sestavil g. Ivan Lapuh.

Eden za drugim so nato stopili na oder predsedniki slovenskih društev ter izročili g. Cimermanu in vsem "Planičarjem" čestitke in darove svojih organizacij.

Seveda je tudi naša ljudska pesnica ga. Marcela Bole za to priliko napisala pesem in jo prečitala z odra.

Sledila je zabava s plesom in odličnimi jedili, ki so jih v novi, veliki in moderni kuhinji pripravile članice ženskega odseka "Planice".

Vsi, ki še preje niso videli nove zgradbe so izražali občudovanje nad njeno velikostjo, ki daleč presega dvorani S.D.M. in "Jadrana". Čeprav na zunaj nima značilnega karakterja je dvorana praktično zasnovana. Z velikega parkališča je vhod v vežo in dalje v jedilnico z velikim dolgim barom in pultom za serviranje hrane. Jedilnica je svetla in prostorna ter oddeljena od glavne dvorane z oboki tako, da se lahko poveže ali oddeli od nje. Dvorana z lahko sprejme kakih 600 ljudi. Oder je sicer zgrajen, dovolj velik za sedanje potrebe, vendar mu za uprizorjanje gledaliških komadov manjka potrebnih dodatnih prostorov.

V nedeljo 21. novembra so rojaki z vseh strani Melbourn še vedno prihajali gledat to novo slovensko pridobitev. Ta dan so zanimanje zbujele tudi slike, katere so nekateri naši slikarji imeli razstavljene v predsobju dvorane. V dvorani sami pa so tudi v nedeljo odmevali zvoki valčkov in polk ter se prijetno mešali s čudесnimi dišavami, ki so prihajale iz kuhinje.



Predsedniki vseh že več kot 10 let starih slovenskih organizacij v Viktoriji; od leve na desno: Jože Ramuta (Geelong), Matija Cimerman (Planica), Stanko Prosenak (S.D.M.) in Rudi Iskra (Jadran).



Mešani pevski zbor iz Geelonga sicer ni velik po številu a ubrano zapoje.



Pevski zbor "Jadrana" je nastopil samozavestno in zelo disciplinirano.

## SPREJEM ZA ETNIČNI TISK

V torek 26. oktobra je vlada Viktorije priredila sprejem za zastopnike etničnega tiska v Viktoriji. Sprejem je bil v Melbourne Hall vladinega poslopja v Treasury Gardens. Ta velika sobana se nahaja poleg takozvanega Cabinet Room, to je sobe, kjer se vršijo seje vlade dežele Viktorije.

Premier John Cain in njegova soproga sta osebno pozdravila vsakogar od kakih 200 predstavnikov etničnih sredstev obveščanja in z vsakim izmenjala par prijaznih besedi.

Povabljeni so bili najpreje pogoščeni z bogato izbiro vsakovrsnih obloženih kruhkov ter najrazličnejšimi pijačami, nato pa je Premier v kratkem govoru naznačil pomembnost, katero laburistična stranka pripisuje etničnemu tisku, ker se zaveda kako ogromno vlogo igra prav ta panoga obveščanja pri neangleško govorečih naseljencih.

Minister Viktorije za Vseljevanje in Etnične zadeve, g. Peter Spyker, po rodu Nizozemec, je podprl izvajanja Premiera

in dodal, da je njegov imen imeti čim tesnejše zveze z vsemi etničnimi skupinami ter resno jemati v obravnavo njih potrebe in želje.

Obema se je zahvalil predstavnik novinarjev etničnega tiska in povdaril, da etnični tisk ne igra samo važne vloge kot obveščevalec, nego tudi kot poslodajalec in mu tudi radi tega pripada podpora, ki jo vlada lahko nudi z rednim oglaševanjem v njegovih stolpcih.

Sprejema se je udeležila tudi večina ministrov vlade g. Caina. Prisoten pa je bil tudi g. Jeff Kenneth, ki je bil prav na ta dan izvoljen za vodjo opozicije v Parlamentu Viktorije.

Lep primer, kako praktično deluje zapadna demokracija pa je bil prizor, ko sta si g. Cain in g. Kenneth prijazno stisnila roke in se skupaj fotografirala s predstavniki poljskega časopisa. Ni se čuditi, da je potem eden Poljakov izrazil željo, da bi se v bodočnosti slični prizori lahko zabeležili tudi na Poljskem, namesto, da z člani opozicije polnijo taborišča in ječe.



Na levi: Darilo Geelongčanov sta sprejela g. Cimerman in tajnica ga. Metka Lenarčič. Na desni: Kvartet "Zvon", ki že nekaj let razveseljuje Slovence Melbourn s svojimi lepimi glasovi.



Leyo: Folklorna skupina "Planice". Desno: Anita Pahor je, kakor nam je tudi sama zapela resnično vesela slovenska deklacija.

# LIKOVNA RAZSTAVA

Razstavo je uradno odprl predsednik občine Eltham g. Allan Horsley ob prisotnosti številnih članov S.D.M. ter gostov iz polske in drugih etničnih skupin.

Po kratki pogostitvi s penecim vinom in jestvinami je predsednik S.D.M., g. Stan-ko Prosenak imel pozdravni nagovor, v katerem se jezahvalil g. Horsleyu, da se je odzval povabilu za otvoritev razstave in seveda tudi poljskim gostom za

V imenu članov Polish Art Foundation je potem spregovoril njen predsednik g. Tomaz Ostrowski in dejal, da so pripadniki polske skupnosti ponosni in veseli, da lahko sodelujejo ter, da so med njimi mladi umetniki, ki so šele pred kratkim prišli iz Poljske, katerim bo tako sodelovanje še posebno v pouk.

"This exhibition could be considered as the best example of the multi-ethnic and multi-cultural Australia." je dejal. "Mi rojeni na Poljskem smo zelo ponosni na dejstvo, da je eden začetnikov multiculturalizma in vneti apostol te ideje tukaj v Avstraliji naš rojak Jerzy Zubrzycki, profesor Narodne univerze v Canberri."

Dejal je še, da se nadeja, da bodo tudi sami v kratkem povabili slovenske umetnike na sodelovanje pri njihovi razstavi. Končal je z željo, da bi se to sodelovanje razširilo tudi na druga polja etničnih dejavnosti, ki bi morda pripeljala celo do tega, da bi podprli napore za pomoč zatiranemu pokretu "Solidarnosti".

Da bi razstava še bolj pridobila na pestrosti so bila poleg slik razstavljeni še razna ročna dela in keramika. Največja

posebnost razstave pa je bilo prikazano izdelovanje renesančnih in baročnih godal, katere izdeluje naš rojak g. Pavel Šraj.

G.Horsley je nato uradno odprl razstavo ter tudi povdaril kako zanimivo, pa tudi za Avstralijo koristno je sodelovanje raznih etničnih skupnosti z raznolikim kulturnim ozadjem. Omenil je v kakšni veliki meri se je že v času odkar se on lahko spominja razvila avstralska družba iz homogene anglosaške v pravo kozmopolitansko, v mešanico najrazličnejših izvorov. Sedaj tvori novo avstralsko družbo veliko število ljudi ki so našli na tem kontinentu novo domovino ter svobodo izražanja in udejstvovanja.

Po teh formalnih nagovorih je g. Pavel Šraj v kratkih besedah objasn timer ozadje renesančnih godal ter tudi na lutnjo zaigral dve kratki skladbi iz preteklih stoletij.

Urednik "VESTNIKA" se je nato zahvalil vsem, ki so sodelovali pri organizaciji razstave: Razstavljalcem, ki so bili: Irena Birsa, Mojca Blatnik, Vasja Čuk, Romana Favier-Zorzut, Draga Gelt, Ursula Gorski, Tereza Hojnik, Halina Kulcsar-Kuligowski, Januszc Kuzbicki, Stella Lanner, Danuta Michalska, Andrew W. Piekarski, Magda Pišotek, Barbara Rogalski, Jerzy Slezak, Mirek Wrobel, Ana Zemljčič, Andrej Kosič, Štefka Jakovac, Mariana Kamien-Pozvek, Anica Kodila in Pavel Šraj.

Nadalje je omenil organizatorja Poljske skupine g. Krištofa Čebulski, Uredniški odbor Vestnika, zastopnike radia 3EA, sponzorje za katalog

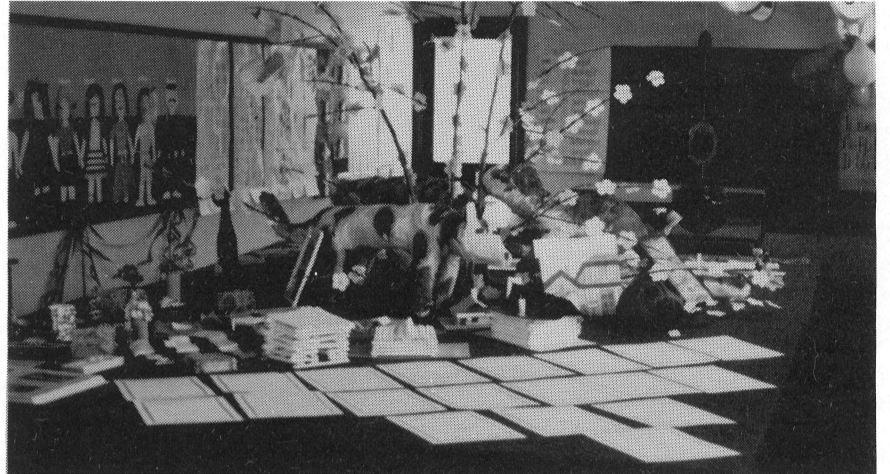
Nadalje je izrekel zahvalo g.Krištofu Čebulski, za vzdrževanje zveze s poljsko skupino, zastopnikom radia 3EA za publiciranje, sponzorjem kataloga za denarno podporo, ženskemu odseku S.D.M. za pripravo zakuske ter mladencam iz Mladinskega odseka S.D.M. za postržbo.

Prisotni so bili potem opozorjeni na to, da si lahko ogledajo tudi razstavo, katero nedeljska šola S.D.M. priredi vsako leto ob tem času v svojem razredu. Tam otroci

razkažejo svoja dela, ki so jih napravili med letom pod vodstvom svojih poštvalnih učiteljic.

Tako je za nami 6 letnih razstav likovnega udejstvovanja članov slovenske skupnosti v Melbournu. Vse izgleda, da bo to ostal vsakoletni tradicionalni dogodek tudi v bodoče in, da bo ta lepa umetnost pridobila med našimi ljudmi tukaj še več podpornikov in sodelavcev.

Irena



Zgoraj: Otroci šole S.D.M. so razstavljali v svojem razredu.

V sredji: G.Eric Cline, "posvojeni očka" Vasje Čuka v škotskem krilu se je pridružil mladencam S.D.M.

Levo: Ročna dela naših žena so imela tudi svoj lepo urejen kotiček.

Desno: Barbara Rogalski, poljska slikarka v razgovoru z Vasjo Čukom.



## UTRINKI

"Živimo v dveh svetovih hkrati", pravi znan rek; svet, ki ga merimo s črtami in ravnili in svet, ki ga čutimo z našimi srci in domišljijo."

Kadarkoli obiščem kakšno od številnih galerij v Melbournu, kar mi uspe bolj poredkoma kot bi si želel, se zavedam resničnosti zgoraj navedenega reka. Nenadna sprememba prehoda iz enega sveta v drugega, s trenutkom ko se za prejo za našim hrbtom vrata ki nas ločijo od zunanjega sveta je težko opisati z besedami "Banyule Gallery". Atmosfera prostora samega je čudovit primer vpliva same spremembe okolja na naše notranje počutje.

Najbolj živo mi je ostal v spominu moj prvi obisk galerijskih prostorov nekaj let nazaj, sredi toplega sončnega sobotnega dopoldneva, ko je bilo moje emocionalno stanje v popolnem nasprotju z vremenom.

Na mojih ramenih, ter še bolj narame- nih moje soproge Jelke se je nabralo malo več problemov vsakdanjega življenja, kot sva jih bila vajena. Vsak od nas to občuti dočasno kot bi plul v majhnem čolničku v toku neskončne dolge reke.

Reka ne bi bila reka ako nas občasno ne bi pričakala z brzicami.

Bližajoč se "Banyule Gallery" tistega sobotnega dopoldneva sem skoraj podzavestno pričakoval (zakaj bi me sicer takšna nuja prignala tja) olajšanje moje trenutne situacije. Ne toliko z direktnim spopadom s problemom samim, ki je imel popolnoma materialne kvalitete, kot s spremembo mojega razum- skega odnosa in reakcije do njega.

V spodnjih prostorih galerije sem se prvič v mojem življenju seznanil z izvirnimi ustvaritvami avstralskih impresionistov, katerih dela sem do sedaj poznal samo preko bolj ali manj bogato opremljenih umetniških knjig. Vedel sem, da so v zgornjih prostorih gale-rije razstavljeni poimresionistični in moderni dosežki avstralskih umetnikov a globoko v sebi nisem čutil nobene potrebe zapustiti prostora, kjer sem se po- iskušal vživeti skozi različne pokrajinske podobe in številne portrete zgodnjega dvajsetega stoletja.

Ambient me je popolnoma prevzel. Svet, ki ga merimo s črtami in ravnili, se je nenadoma resnično spremenil v svet, ki ga merimo z našimi srci in domišljijo. Na

drugi strani debelih zidov je bil tako ime- novani kruti svet vsakdanje realnosti.

V mojem pojmovanju krut zato, ker je uspel z nekaj navidezno težkimi pro- blemi, potisnjenimi na moja pleča, spre- meniti moj duševni odnos do njega..

Po naravi optimističnega karakterja sem se za kratek čas pogreznil v globino temočnega pesimizma, kateri je občut- no popuščal svoj prijem s prevzemom novega okolja.

Tisto dopoldne zgornjih prostorov nisem čutil potrebe obiskati in prav nič se nisem čudil temu, saj me je me- lodična razigranost različnih barvnih kompozicij mojih novih prijateljev na stenah preveč prevzela. Problemi, ki so težko legali na moja prsa in mi kratek čas nazaj onemogočali dihati sproščeno so nenadoma izginili. Skozi mogočna dela umetnikov, kateri so se za časa svojega življenja spopadali s problemi, ob katerih je bil moj samo nezatna tožbica otroka, sem spoznal nesmisel- nost moje kratkotrajne zagrenjenosti.

Danes ko pišem te vrstice, se komajda lahko spomnim zakaj sem tisto sončno sobotno jutro vstal z občutkom moje popolne nemoči nad zunanjimi dogod- ki.

Ljudje običajno rečejo: "Je pač, eden takšnih dni", kar je samo delna resnica. Od nas samih pa je odvisno ali nas bo potolkel na kolena ali pa se bomo dvignili iz njega še bolj močni in polni zaupanja v življenje in vase, kajti mi sami kujemo naše čustvene reakcije na zunanje probleme.

Poznam precej ljudi, ki smatrajo o- biskovanje galerijskih prostorov čisto iz- gubo časa. Poznam pa tudi posameznike, katerim sama atmosfera prostora deluje terapevtsko na njihovo duševno in emo- cionalno stanje.

Sebe prištevam v to zadnjo skupino. Kadar potrebujem svežih navdihov in okolje, ki bi pomirilo mojo nestrpno iskajočo dušo, se za urico odmaknem stran od ponorele množice in tiho zaprem za seboj vrata zunanjega sveta. Tiha harmonična kompozicija barve in oblik deluje v tišini, ko slišim moje lastno dihanje, kot sproščeno poslušanje moj- strovin klasične-glasbe.

Umetnost nam je potrebna, prav tako kot muzika ali kakršnakoli kreativnost. Naša duša hrepeni po ustvarjanju novega in lepega. Ustvarjanje je edina delavnost, s katero se duša izraža v svetu konkret nih oblik. Brez akcije ostanemo samo pri suhoparnih besedah.

Vasja Čuk.



## kaj, kje, kdo?



Gospod Frank Jelovčan bo v kratkem moral v bolnišnico kjer bo operiran na kolkcu.

Vsi lovci, prijatelji in znanci iz S.D.M. mu želijo čim hitrejšo okrevanje, tako, da bo lahko kmalu spet popeljal svojo vojsko nad pujske, koze in zajčke.

25. septembra letos sta se zaročila gdč. Irena Birsa, ki je leta 1979 nosila naslov Lepotice S.D.M. in pa g. Karel Škofič.

Ob ogromni udeležbi rojakov so 27. novembra položili v Geelongu k večnemu počitku 52-letnega Nikolaja Kure. Pokojnik je po dolgi bolezni dočrpel v torek 23. novembra.

Doma je bil iz kraja Dolnji Radenci v Beli Krajini. Zapušča pa ženo s štiri otroci ter brata, ki živi v Melbourneu.

Kako je bil pokojnik priljubljen med rojaki dokazuje dejstvo, da ga je na zadnji poti spremilo več kakor par stotin prijateljev in znancev, od katerih so bili nekateri oblečeni celo v narodne noše. Pevski zbor iz Geelonga pa mu je v slovo zapel na domu, v cerkvi in na pokopališču.

G. Viktor Lampe je v preteklem mesecu dosegel še večjo popularnost kot jo že uživa. Njegovo ime smo lahko čitali v vseh dnevnih časopisih Melbournea.

Vzrok temu pa je bil ta, da je nastopil kot glavna priča na sodišču v Prahanu proti dvema detektivoma državne policije Viktorije.

Viktor je na sodišču izjavil, da je 6. novembra 1981 ponoči ko je bil na službi videl na South-Eastern Highway dva stoječa avtomobila. V enem sta bili na prvih sedežih sedeči dve osebi, kateri sta dva moška stoječa pri odprtih vratih pretepeala, jih končno izvlekla iz avtomobila in jih še ležeča na tleh napadala.

Ko je g. Lampe ustavil ustavil svoj avto in hotel prekiniti pretepanje se je eden napadalcev obrnil nanj in ga udaril v lice. Ko je Viktor potem s svojega avta preko radia javil svoji centrali o napadu se je eden napadalcev legitimiral kot policist.

Oba detektiva sta bila kaznovana po 500 Dolarjev, pogojno na eno leto. Plačilo Viktorju Lampetu pa je bilo zateklo in počrnelo oko.

## NOVI ODBOR PRI "SNEŽNIKU"

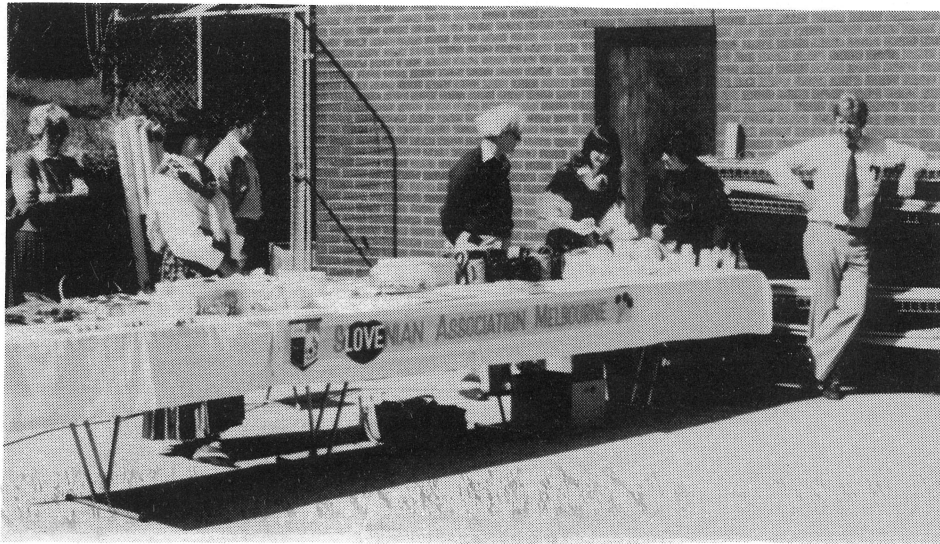
Slovensko društvo "Snežnik" v dvoječek mestu Albury-Wodonga je izvolilo za leto 1982/83 novi odbor, katerega predsednik je g. Branko Jerin. Na ostale dolžnosti so bili izvoljeni: g. Rudi Kalc - podpredsednik, ga. Marija Kromar - tajnica, g. Hans Watz - blagajnik, ga. Stazi Jerin - voditeljica ženske sekcije. Ostali odborniki pa so: g. Feliks Vohar, g. Štefan Tinta, g. Jože Leban in g. Jože Kromar.

Društvo nadaljuje z deli pri razširitvi svojega doma. Dosedaj so že vili

betonsko ploščo tako, da bodo lahko kmalu pričeli polagati opeko.

Tako bo za S.D.M., Geelongom, "Jadranom" in "Planico" zrasel ze peti slovenski dom na območju Viktorije.

Čeprav je zemljišče "Snežnika" skraj v samem središču Alburyja, to je že na teritoriji N.S.W., se članstvo in organizacija čutita mnogo bolj povezana z ostalimi društvi v Viktoriji,



Mlade slovenske gospodinje so pripravile dobrote za "Dan gasilcev" v kraju Research, v nedeljo 12 septembra t.l. popoldne.

## MOJSTER KLASIČNIH BRENKAL



Pavel Šraj na Likovni razstavi pri S.D.M.

Izredna zanimivost pri slikarski razstavi na Elthamu je bilo prikazano izdelovanje lutenj, to je brenkalnih instrumentov, ki so bili v uporabi v času renesančne in baročne dobe, to je pred kakih pol tisočletja.

Vse izgleda, da je edini človek v Avstraliji, ki se bavi s tem poslom naš rojak Pavel Šraj.

Kako redka in kako cenjena je njegova mojstrska sposobnost nam je v dokaz, da je bil izbran kot eden redkih razstavjalcev muzikalnih zanimivosti ob priliki proslavljanja otvoritve koncertne dvorane v Victoria Arts Centre.

Naj zabeležimo malo več o tem našem rojaku, kdo je in kako je prišel do tega izrednega udejstvovanja.

Pavel je bil sicer rojen v Ljubljani, a doma je iz Radovljice na Gorenjskem. S studijami je pričel v Ljubljani v šoli za Oblikovanje, ki se je preje imenovala Šola za umetno obrt. Istočasno pa je na Glasbeni šoli v Ljubljani studiral klasično kitaro. Šolanje je nato nadaljeval na Pedagoški akademiji v Ljubljani, kjer si je izbral za predmet Likovni pouk in zgodovino.

Študij glasbe - klasično kitaro - je potem nadaljeval na Dunajski glasbeni akademiji. Ob času bivanja na Dunaju se je pričel zanimati za izdelovanje instrumentov, predvsem klasičnih. K temu ga je napeljal restavrator na Dunajskem muzeju za umetnostno zgodovino, s katerim se je zelo sprijateljil.

Po bivanju na Dunaju je odpotoval v London, kjer se je nadalje usposabljal pri izdelovalcih starih instrumentov.

V Avstralijo je prišel pričetkom leta 1975. Še v istem letu mu je Australian Arts Council nakazal denarno podporo za ureditev delavnice. Kasneje, v letu 1979 pa mu je ista ustanova omogočila raziskovalno delo po muzejih v desetih evropskih mestih. Tako si je dopolnil znanje na področju stari muzikalnih instrumentov kot so lutnje, baročne kitare in cimbele.

Sedaj živi v Hamptonu in izdeluje instrumente za privatnike, kakor tudi za razne vzgojne ustanove. Njegove izdelke lahko najdemo na mestih kot so na primer: Melbourne Conservatorium, Melbourne College for the Arts, Frankston Teachers Training College.

Pa še z eno posebnostjo se lahko pohvali naš Pavel. Ta je, da si je za zakonsko družico izbral dekle, ki se imenuje Sherrie in je irskega poreklo ter že šesta generacija v Avstraliji. Obvlada pa naš slovenski jezik tako odlično, da jo je skoraj nemogoče ločiti od Slovencev rojenih in vzgojenih v Sloveniji.

To znanje Slovenščine si je pridobila, ko je bivala par let v Sloveniji in ji seveda ni manjkalo dobre volje in nadaslednosti. Sherrie ima za seboj pravno fakulteto in je sedaj v onem srečnem stanju, ki ga daje ženam pričakovanje naravnega prirastka družine.

Oba, Pavle in Sherrie sta se tudi že uspešno vključila v društveno in družabno življenje Slovenske skupnosti v Melbourneu.

## NAŠA PREPRIČANJA - NAŠA REALNOST

V zadnjem nadaljevanju - junijska in julijska številka - sem omenil primer Mathew-a Manning-a in njegovih izrednih in nenavadnih umskih sposobnosti, katere je potrdil skozi številne laboratorijske preizkuse na rakastih celicah, izvršenih v "Mind Science Foundation Institute" v St. Antonio, Kalifornija.

V naslednjem primeru, ki prav tako nazorno potrjuje moč uma nad materijo bi rad omenil pionirja na področju zdravljenja z outosugestijo. Francoz Emile Coue je bil s svojimi svežimi in revolucionarnimi idejami sporna figura v začetku 20. stoletja. Navkljub naprednim in za tedanje čase skrajno nenavnim metodam je bil Coue dobro sprejet in cenjen v krogih tedanje Evrope in njene elite, medtem, ko so ga v Ameriki popolnoma zavrnil.

"Vsak dan, v vsakem pogledu se počutim bolje in bolje", je bila njegova najbolj znana autosugestija. V teh nekaj skrbno zbranih besedah, iz katerih izžareva izredna pozitivnost in velika mera samoprepričevanja je vsa skrivnost moči našega uma nad telesom. Mnogi pacienti so z veliko mero skepticizma sprejeli to metodo zdravljenja. Namesto predati vse upanje za ozdravljenje v roke bolj ali manj skrbnemu zdravniku, katerega več pomenila njegova zdravniška reputacija kot pacientovo stanje, se je tradicionalna vloga nenadoma zamenjala. Pacient je resnično postal kovač lastne usode, zdravnik in zdravljeni v eni vlogi. Znašel se je v položaju, do tedaj nezasišlanem med krogi tedanje družbe. Prvič v zgodovini medicinskih ved je zdravnik bil postavljen v ozadje. Nič čudnega ako so ga medicinski krogi tedanjega časa poskušali in velikokrat tudi uspeli prikazati njegovo delo kot slučajni uspeh amaterja in njega samega kot šarlatana.

Emile Coue je postavil temeljni kamen za pozitivno sugestivno zdravljenje, ki je preko svojih prvih nesigurnih korakov od preloma stoletja pognalo dandanes že globoke korenine. Ne samo bolniki razočarani nad nezadovoljivim stanjem sodobne zdravstvene "industrije", pač pa predvsem zdravi člani naše moderne družbe so prišli do spoznanja, kako je pomembno prevzeti svoje zdravje v lastne roke ter prenehati gledati na zdravnika kot polbožansko bitje, nezmožnega napačne presodbe pri polaganju diagnoze.

Celo stari pregovori kot, "PREVENTIVA JE BOLJŠA KOT KURATIVA" - (Preprečevati je bolje kot zdraviti) so prazne besede v našem vsakdanjem pogovoru dokler se ne odločimo živeti po njih.

Za veliko večino posameznikov bi bila takšna zahteva prehud udarec vsakdanjim prilagojenim starim navadam in kar preveč lagodnemu stilu življenja vsakdanje družbe, ki je skozi preveliko blagostanje pozabila kaj pomeni skromnost. Disciplino in samodisciplino poskušamo vtreti v naše otroke, vendar pozabljamo kako besede same malo zaležejo. Karkoli učimo naše potomce verbalno bo zaleglo prav toliko kot lanskoletni dež ako jih ne učimo na dobrem primeru, lastnem primeru. Vse prepogosto zatisnemo eno oko, kadar je treba podpreti poduk z lastnim primerom. Preventiva se pričinja pri samodisciplini in kadar nam te primanjkuje, da ne omenjam pomanjkanja splošnega znanja o zdravi prehrani, pozitivne miselnosti in malo rekreacije, se potem nikakor ne sprašujemo "zakaj jaz?", kadar se končno znajdemo na operacijski mizi. Lahko se izgovarjamo na smolo, usodo ali druge zunanje okoliščine, globoko v sebi pa vsi poznamo resnico.

Dr. Carl Simonten (Canver Clinic, Texas, USA) je naslednji primer med zdravniki nove dobe, ki ga ne bi smeli obiti. Z zdravniki nove dobe ne mislim moderne medicine kjer skalpel in kemična terapija igrata najbolj pomembni vloge. Sem prištejem ne samo medicinsko osebje pač pa vse posameznike z razširjenim umskim obzorjem, ki niso pripravljene slepo sprejeti vse kar sodobna medicinska znanost podpira ter so namesto podrejene vloge nemočnega pacienta prevzeli aktivno vlogo v svojem zdravstvenem stanju.

Omenjeni tudi verjamejo v končno združenje sodobne medicine in tradicionalnih naravnih terapij. Kadar si bosta sodobna in tradicionalna medicina podali roke ter vzajemno reševali probleme in predvsem podučevali ljudi o lastnem zdravstvenem stanju in kako ga obdržati, bodo bolnišnice izgubile pomen, s katerim danes slovijo.

Vasja Čuk

(se nadaljuje)

# NAŠI ŠOLARJI

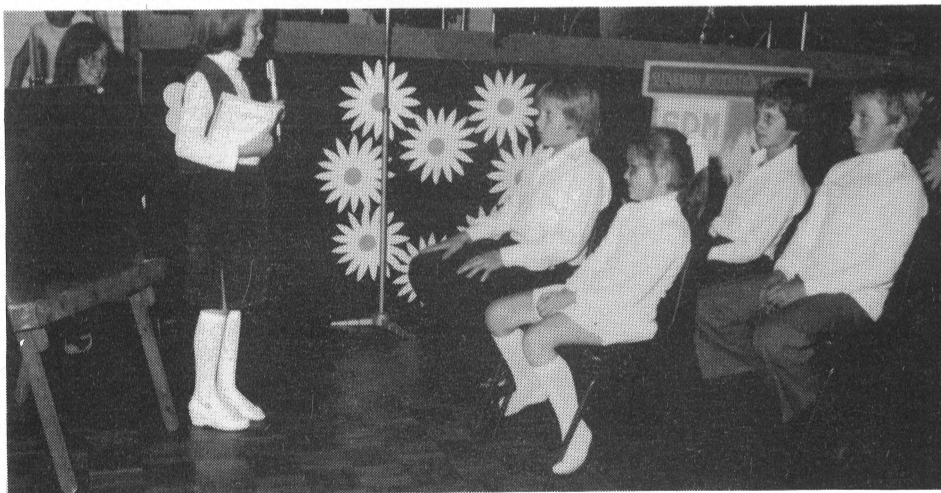
SPET SO TUKAJ VELIKE ŠOLSKE POČITNICE IN TUDI UČENCI NAŠIH DOPOLNILNIH SLOVENSkih ŠO SO SI ZASLUŽILI POČITEK. PRAV TAKO PA TUDI NJIH UČITELJICE, KI ŽRTVUJEJO TOLIKO SVOJEGA PROSTEGA ČASA, DA JIH UČIJO NAŠ MATERIN JEZIK.



S.D.M. — Materinski večer 1982: V plesu "Jaz pa grem na zeleno trav'co" so deklice iz Slovenske dopolnilne šole pri S.D.M. nabirale papirnate rožice.



Šolarčki Slovenske dopolnilne šole pri "Planici" v Springvale so sodelovali pri proslavi desetletnice društva z obširnimi programom, ki so se ga lepo naučili.



Na proslavi letošnjega materinskega dne pri S.D.M. so otroci pripravili humoristični prizor iz šole s strogo učiteljico Veroniko.



Na dnevu gasilcev v Research so nastopili in želi veliko zanimanje publike tudi otroci iz S.D.M. Zaplesali so 5 plesov: Primorske Dopaše, Ob bistrem potoku je mlin, Na planincih sončice sije, prekmursko - Po zeleni trati in Ti, pa jaz, pa židana marela.

TEH NEKAJ FOTOGRAFIJ NAJ BO TUDI ONIM, KI BODO ČEZ LETA PREBIRALI "VESTNIK" PRIČA O DEJAVNOSTI NAŠIH ŠOL.

## NAŠA ŠOLA V GEELONGU

Tudi Slovenska Zveza "Ivan Cankar" v Geelongu že več let vzdržuje slovensko dopolnilno šolo za slovenske otroke.

Letos so imeli 24 učencev, ki so završili šolsko leto pod požrtvovalnim vodstvom učiteljic ge. Deželak in ge. Jelenko.



Na materinskem dnevu S.D.M. so štiri mladi fantje povedali pesem: "Če vsi cveti bi zacveli..."

## 25 LET SLOVENSKE GIMNAZIJE V CELOVCU

25. obletnico je slavila letos Slovenska gimnazija v Celovcu na Koroškem. Ustanovljena je bila z ministerskim odlokom 9. maja 1957.

Že v prvem letu se je vpisalo preko 100 dijakov, katere je poučevalo 8 profesorjev. Prvi ravnatelj je bil dr. Jožko Tischler.

Doslej je gimnazijo absolviralo 661 dijakov. V tekočem letu imajo na gimnaziji 520 dijakov; poučuje pa 37 profesorjev, od katerih jih je kar 19 maturantov te gimnazije.

## ZANIMANJE ZA SLOVENŠČINO

Na visoki učiteljski šoli v Szombathelyju na Madžarskem že tretje leto poučujejo tudi slovenski jezik, predvsem za bodoče dvojezične učitelje za Porabske Slovence.

Razveseljivo je dejstvo, da se za učenje slovenščine odloči vsako leto več študentov. Učenci tretjega letnika pa bodo letos odšli za en semester na izobraževanje v Maribor.

## POMOČ DIJAKOM.

Zvezno prosvetno ministerstvo Avstralije daje pomoč roditeljem za vsakega otroka, ki obiskuje zadnji dve leti srednje šole (High School).

Veličina te podpore se ravna po dohodkih staršev, ki vzdržujejo takega otroka. Največji znesek, to je 871 Dolarjev na leto dobi dijak, čigar starši ne zaslužijo več kot 12.248 Dolarjev čiste plače na leto. Če je zaslužek staršev večji se podpora proporcionalno zmanjšuje.

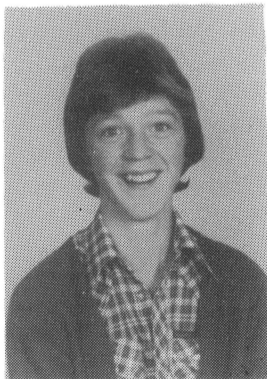
Pomoč pa ne dobijo dijaki, katerih starši zaslužijo več kot 15.677 Dolarjev.

Za dijake, ki nimajo v Avstraliji živiehih staršev obstoje drugi predpisi.

Za te podpore je treba vložiti prošnjo čimprej. Potrebni obrazci in nadaljnja navodila se dobe pri vseh uradih Commonwealth Department of Education, ki se nahajajo v vseh glavnih mestih Avstralije. Naslovi se dobe v telefonskih imenikih.

## H.S.C. ali MATURO IZ SLOVENSKEGA JEZIKA

je letos v Melbournu položilo 7 dijakov. Na žalost se je fotografija gospe Elizabete Koce izgubila nekje na pošti. Vsem seveda veljajo najprisrčnejše častitke cele naše skupnosti.



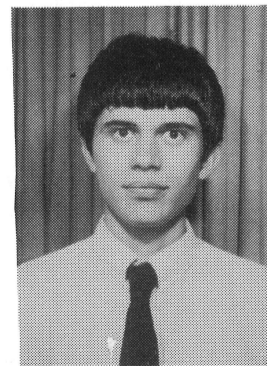
Darko Burger



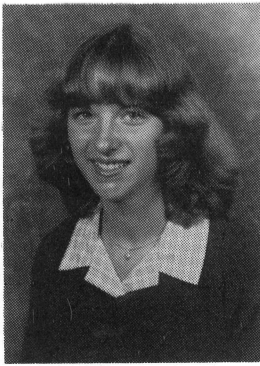
Sonja Gec



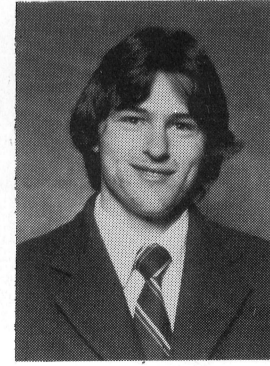
Nick Kure



Ivo Peršič



Vera Seljak



Bernard Zupan

# VICTORIAN ARTS CENTRE

Victorian Arts Centre

Melbourne si je z novim Središčem za umetnost Viktorije utrl pot med velemesta ki se ponajbolj svetovno poznanimi simboli. Tako je bilo mnenje več upraviteljev najpomembnejših koncertnih dvoran Anglije, Združenih ameriških držav in Kanade, ko so se udeležili uradnega odkritja Koncertne dvorane v Victorian Art Centre.

Sicer se novi stolp nad še nedokončanimi gledališkimi dvoranami ne more primerjati z Eiffelovim v Parizu, niti ne more tekrovati s panoramo Sydneyske opere, vendar zavzema z vsakim mesecem in z reko Yarro ter nebotičniki v ozadju postaja vse bolj značilna točka Melbournea.

Ce pa vzamemo v obzir notranjost dvorane, pa lahko trdimo, da se lahko kosa z vsemi kar jih danes obstoji po razvitih deželah sveta.

Ceprav nekateri kritiki niso povsem zadovoljni z akustiko dvorane pa je vsak povprečen poslušalec — in teh nas je večina — dosedaj bil navdušen nad bogatim tonom, izredno lepim in praktičnim okoljem ter udobnimi sedeži, ki so razporejeni tako, da se lahko z vsakega dela dvorane vidi oder skoraj v celoti.

Oprema in dekoracija, ki ju je načrtoval g. John Truscott, tukajšnji domačin, ki si je pridobil svetovni sloves z načrtovanjem scenerije v nekaterih najbolj uspešnih filmih Hollywooda je tudi tukaj pokazal svoje odlične sposobnosti. Pozlačeni stropi, z usnjem ali pa z ogledali obložene stene obdajajo 33.000 kvadratnih metrov mehkega in globokega tepiha za katerega so porabili 160.000 kg avstralske volne.

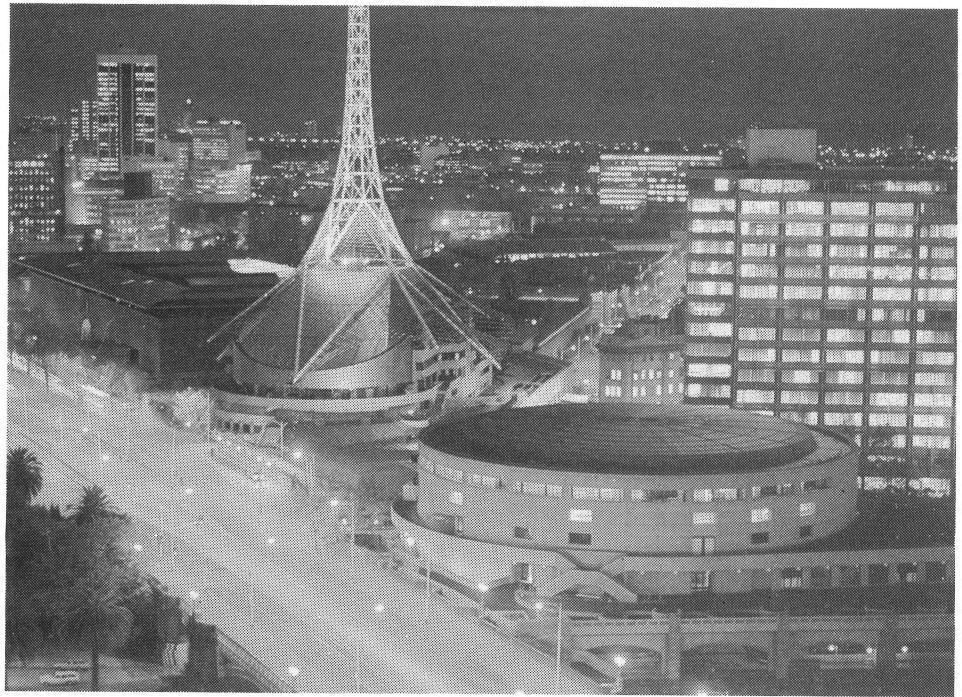
Dostopi v dvorano so vidno označeni, a eskalatorji in dvigala so na razpolago za one, ki so jim stopnišča prenaporna. Po- zabiti pri tem ne smemo, da je večina dvorane pod zemljo in, da je njena višina od tla do stropa 8 hišnih nadstropij.

Poznani avstralski slikar Sir Sydney Nolan je daroval dvorani 136 slik stiliziranih avstralskih cvetic, ki jih je imenoval "Paradise Garden". Vse te slike so enako velike, uokvirjene in pokrivajo glavnosteno foyerja. Vrednost tega darila, katerega delo je vzelo nekaj let, cenijo na več milijonov. Poleg te umetnine pa so po hodnikih razstavljeni tudi dela drugih poznanih avstralskih slikarjev.

Zunaj okoli poslopja je napravljen lep park, katerega tudi krasijo lepa likovna dela. Del parka, ki se razteza ob Yarru nasproti železniške postaje bo ob lepem vremenu uporabljala restavracija, ki se nahaja tik ob gledališkem muzeju.

Za publiko, ki jo bo v odmorih mučila žeja so poskrbeli s številnimi bari v

Dvorano je v soboto 6. novembra v prisotnosti okoli 2500 povabljenih gostov odprl uradno bivši Premier Viktorije Sir Rupert Hamer, KCMG, E.D. po nagovorih



ministra za kulturo v Viktoriji g. Race Matthews in Premierja g. Johna Caina.

Z dolgotrajnim ploskanjem je publika pokazala, da odobrava lepo gesto sedanjega Premierja, ki je priznal zaslužno delo svojega političnega tekmeča g. Hamerja s tem, da ga je naprosil za otvoritev tega monumentalnega svetišča kulture v Melbourneu.

Vsi govorniki so poudarili, da bo nova dvorana na razpolago za vsako vrsto glasbe, ne samo za klasično.

Simbolično pa so nakazali, da je dvorana namenjena za bodoče rodove s tem, da je bogato vezano knjigo, ki vsebuje ime- na vseh, ki so delali na tej zgradbi, g. Hamer

izročil dveh mladim studentom muzike.

Tudi koncert, ki je sledil je, prav tako kot cela zgradba, dal povdarka domačemu talentu.

Tako se je ta predel v osrčju mesta ob Yarru, ki je že od leta 1870 služil kot zabavišče prelevil v dokončno obliko, ki bo žarišče kulturnega udejstvovanja dežele Viktorije. Ko bodo v približno letu in pol dograjene še gledališke dvorane bo zaključen projekt, ki se je pričel graditi pred skoraj dvajsetimi leti.

Nova koncertna dvorana je odprta kadar ni koncertov tudi preko dneva in je prav gotovo vredna ogleda.

# THE IVAN CANKAR CENTRE

«There are bigger and more beautiful cities in the world, but none like you under the sky», declared the great Slovenian writer Ivan Cankar (1876—1918), referring to Ljubljana. This feeling of pride is shared by all the citizens of Ljubljana, which grew out of the ancient Illyrian, later Roman settlement of Emona, developed through the Middle Ages into a small fan-shaped town in the Grad foothills, becoming finally a sizable modern city situated at one of the crossroads of Europe. Now the capital of the Republic of Slovenia has one more reason to be proud. At the beginning of January this year, an ultra-modern cultural and congress centre was opened here — bearing the name of Ivan Cankar.

The need for such a centre was created by Ljubljana's rapid expansion, and especially its rich and varied cultural life.

Faced with white stone, with large expanses of copper and glass, this building is a striking landmark in the city centre, where it is set on two big squares, Cankar and Kidrič, with main entrances leading from both of them. An added attraction on one side of the building is the well-preserved remains of a Roman wall.

The Cankar Centre covers a total of 48,973 sq. m. of floor space. Other «vital statistics» include a depth of 18 metres below ground level, and an uppermost point of 33 metres above it. Cultural and artistic events and congress activities take place in the large, medium, small, circular and reception («marble») halls. In similar large gatherings, its perfect acoustics, and its magnificent interior, the great hall is considered by foreign experts to rank alongside the most beautiful halls in Europe. Indeed,

upon completion of the building, the Cankar Centre immediately became a member of the World Association of Congress Palaces.

With both natural and electronic acoustics and excellent stage lighting installed by Lothar Cremer-Gerber of Munich, Philips, and the Belgian firm of ADB, the halls of this Centre are fully equipped to meet the demands of the Centre's cultural and congress programmes.

We should by no means forget to mention the Centre's interior decoration, which is what really gives it life. This includes a marble floor, wool tapestries by famous Yugoslav artists, an acoustic ceiling made of perforated metal and hanging metal lamps in the reception hall, and parquet flooring, wool carpets and plastic-panelled walls and ceilings in the other halls and rooms. Each hall is decorated in shades of one colour, while the stages are covered by special adhesive tiles.

The position of the Ivan Cankar Centre is also well chosen. Close by it are a number of leading national, cultural, artistic and scientific institutions (the National Theatre, Opera House, Philharmonia, museums, galleries and libraries) and the charming old part of the city.

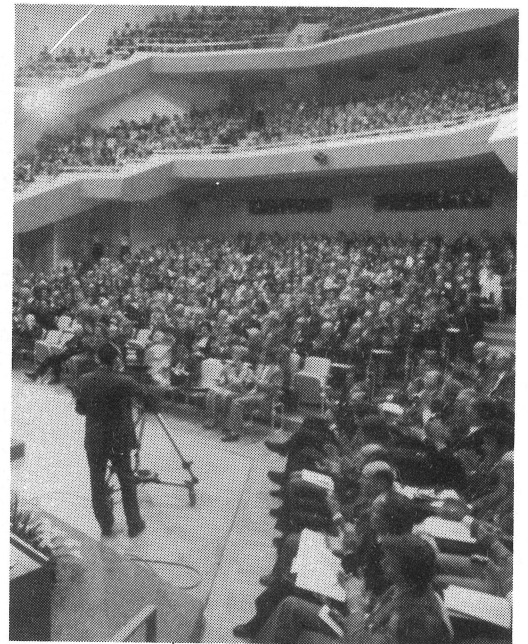
Although the idea of building a centre like this in Ljubljana was not new, the first concrete plans to erect it and give it the name of Ivan Cankar were put forward in 1976, on the occasion of the centenary celebration of the writer's birth.

The Ivan Cankar cultural and congress centre was completed by May 10<sup>th</sup> this year, the anniversary of Cankar's birth. On that day, a statue of Cankar, by sculptor Slavko Tihec, was unveiled in front of the centre.

The great hall, the most important part of the centre, can take between 1,500 and 2,137 visitors. The reason for this variation lies in a movable floor section in front of the stage, which can be raised or lowered, widened or narrowed as required. The depth of the stage may be regulated by an imposing iron curtain which also provides an acoustic wall for smaller-scale events. Behind it lie another 20 metres of stage depth set on movable panels and a revolving acoustic shell which deflects sound back into the auditorium. A special feature of this hall, whose other characteristics include a height difference between the highest and lowest points of 48 metres and a seating arrangement which offers optimum visibility and audibility, is provided by a large organ, 14 metres high, the work of the West Berlin organ-builder Karl Schucke. The biggest of the 6,000 pipes has a capacity of 380 litres and is almost 10 metres long.

Thanks to its seating capacity, mainly intended for congresses and addition, there are a great number of smaller halls and rooms, used for a variety of activities. These are all situated on the ground floor or

two upper floors, while the technical and service rooms are located on the three floors below ground level. The chief designer, architect Professor Edo Ravnikar, also planned an open-type restaurant in the cultural and congress section of the building. This is placed at the Centre's highest point, above the cupola of the great hall. Seating 300, it has two terraces and a magnificent view of Ljubljana.





# ZANIMALO VAS BO

## 200 let od prve spevoigre

Zgodovinarji nimajo podrobnih podatkov o prvi slovenski glasbeni igri. Niti si niso gotovi o točnem datumu njenega nastanka. Nekateri menijo, da je bilo to leta 1780, drugi pa leta 1782. Bila je to igra "Belin", za katero je napisal besedilo Feliks Dev, ki je bil rojen leta 1732 v Trziču, glasbo pa Zupan. Tudi se ne ve kdaj in kje je bila ta igra uprizorjena, pa tudi ohranjena ni.

Važno pa je dejstvo, da je bil slovenski tekst že tako zgodaj podlaga za glasbeno delo. Saj so se nekako že ob istem času v Ljubljanskem stanovskem gledališču predvajale, v glavnem na pobudo barona Zoisa, tudi na slovensko prevedene italijanske arije.

Sedaj imamo Slovenci v Ljubljani operno hišo, ki kljub prekinitvam in težavam obstoja preko 80 let.

## Tuji delavci v Nemčiji

Tudi Zapadna Nemčija, ki se je po vojni s pomočjo Marshalovega plana in nedvomno tudi radi delavnosti in discipliniranosti nemškega karakterja dvignila med gospodarsko najbolj napredne države, pričinja čutiti posledice gospodarske krize, ki sedaj zajema celi svet.

Seveda bodo tuji telavci, katere so par desetletij sem najemali v Nemčiji za težaška dela tisti, ki bodo v prvi vrsti občutili posledice pomanjkanja dela.

Cenijo, da se v Zap.Nemčiji nahaja okoli 5 milijonov zdomskih delavcev in njihovih družin. Med njimi je največ Turkov in sicer kak milijon in pol. Ti so dobro organizirani. Imajo svoje delavske sindikate pa tudi islamska vera jih tesno povezuje,

Po Zupanovem "Belinu" pa skoraj sto let, vse do Foersterja, ki nam je poznan največ po operi "Gorenjski slavček", ni bilo nič kaj pomembnega na tem polju. Šele po letu 1892 so se slovenski skladatelji spet pričeli zanimati za opere. Tako se na tem področju pojavijo imena Savin, Parma, Kogoj, Osterc, Bravničar, Švara, Polič, Kozina ter v novejšem času Šivic, Merku in Božič.

Toda na žalost so vsa njih dela takšna, da ne prestopajo povprečne umetniške višine in so razen doma v Sloveniji skoraj nepoznana. Vzroki za to so verjetno majhne možnosti vprizarjanja, pomanjkanje dobrih libretov ter nezadostne pobude glasbenih ustanov.

a istočasno ustvarja še večjo vrzel med njimi in Nemci, kot se opaža pri drugih.

Delavcev iz Jugoslavije je kake tri četrt milijona.

Vzdušje med Nemci in "Gastarbeiterji" postaja vedno bolj napeto in vedno glasnejše so zahteve domačinov naj tujci gredo domov. To pa je lažje reči kot pa izvesti in Zahodno-nemška vlada je pripravila celo vrsto ukrepov, da ublaži napetost stanja.

Med drugim so omejili priseljevanje družinskih članov in dovoljujejo pristop v Nemčijo samo onim delavcem, ki prihajajo iz držav skupnega evropskega tržišča.

## 15 LET ZAPORA

Na ljubljanskem sodišču je bil oktobra meseca obsojen na 15 let zavora 61 let stari Vinko Telič, doma iz Cerknice in od leta 1945 bivajoč v Letinjah pri Pliberku v Avstriji.

Proces je trajal skoraj dva meseca. Obtožnica je Teliču očitala, da je v letih 1943 do 1945, potem ko je iz partizanskih vrst prestopil k domobrancem, kot vojak 47. čete 2. udarnega bataljona, na območju Cerknice in Loške doline storil več pobojev in mučenj, katerih smrtne žrtve so bili ujeti partizani in civilno prebivalstvo. Sodišče ga je spoznalo za krivega v primeru treh smrti. Amnestija ki jo je Jugoslavija razglasila za pripadnike protikomunističnih enot v Teličevem primeru ni bila upoštevana.

Čitanje sodbe je trajalo 3 ure. Prisotna sta bila tudi Teličeva hčerka Marija in sin Božidar, ki je pozneje reporterjem dejal, da se njegov oče nikoli ni bal hoditi čez mejo v Jugoslavijo, ker se ni počutil krivega.

Obsojeni Telič je po obsodbi zaklical: "Prisegam tega nisem storil. Priče so lagale".

Avstrijsko časopisje, ki je temu procesu posvečalo veliko pažnjo, je bilo presenečeno nad visoko sodbo, še posebej ko jo primerjajo z obsodbo v Novi Gorici, kjer je bil nedavno obtožen drug bivši protikomunistični borec za 11 primerov a je dobil 7 let in bil predčasno izpuščen.

## DROBNE

### U.N.O.

V New Yorku je od septembra dalje zasedanje Organizacije Zedinjenih Narodov. Na dnevnem redu imajo 138 točk. To je že 37. letna skupščina U.N.O. Jugoslovansko delegacijo vodi Zvezni tajnik za zunanje zadeve Lazar Mojsvo.

### POMURCI NAJBOLJŠI ORAČI

Na letošnjem tekmovanju traktoristov, ki se je vršilo meseca septembra pri Novi Gorici si je ekipa Pomurja že trinajstič osvojila prvo mesto. (Vzadnjih 12 letih pa kar enajstič). Tekmovalo je 123 traktoristov v teoretičnem in prsktičnem znanju.

### PŠENICA

V Sloveniji so imeli letos zasajenih s pšenico 50.236 hektarjev njivskih površin, na katerih so pridelali povprečno 33.2 stota na hektar ali skupno 166.637 ton pridelka. Slovenija pa potrebuje na leto 240.000 ton.

### KONEC "ZALIVA"

V Trstu je letos prestala izhajati redno revija "Zaliv". Revija je izhajala 16 let vsak mesec, sedaj pa je njen urednik Boris Pahor naznanil, da jo namerava izdajati samo enkrat na leto.

### PROTESTI

Po celi Sloveniji je mladina organizirala zborovanja v protest pokolja pripadnikov palestinskega osvobodilnega gibanja v Beirutu. Povsod so obsodili to kot gnusen zločin, ki spominja na divjanje Hitlerjevih pristašev.

### IZGUBE

V Pomurju je v prvih 6. mesecih tega leta pokazalo 35) milijonov Dinarjev zgube 19 organizacij združenega dela. To je za 10% več kot v preteklem letu. V teh organizacijah je zaposleno 3.000 delavcev, kar je 10% vseh zaposlenih v Pomurju.

### ŽELITE SLOVENSKEGA ČTIVA?

### DOBITE GA V KNJIŽNICI S.D.M.

24.septembra so zdraviliški delavci praznovali 100-letnico zdravilišča Radenci s prireditvijo v dvorani hotela Radin. Govorniki so povdarjali pomembno vlogo ki jo igra Radenska kot nosilec turistič-

nega razvoja v pokrajini ob Muri in pa tudi kot ena najuspešnejših delovnih organizacij. Proslava se je nadaljevala s kulturnim programom in končala potem na prostem s "sindikalno klobaso" in dobro kapljico.

## SLATINA RADENCI – 100 LET

There are many examples to suggest that nature was very choosy when distributing mineral springs, putting them almost invariably amidst particularly attractive surroundings. One is Radenci Spa in the region of Pomurje in north-eastern Slovenia. It was visited by Roman legionaries and as legend has it, medieval Crusaders, who stopped there, enchanted by the beauty of the region, and never reached the Holy Land.

During the past century and a half, Radenci has developed into an internationally famous spa thanks to its springs rich in minerals and natural carbon dioxide. Today, Radenci is popular holiday as well as a renowned health resort.

A special effort has been made in recent years to make Radenci a truly modern health and rehabilitation centre by world standards. Visitors can benefit from the most up to date methods applied in diagnostics. Pharmacological and physical therapy are combined with treatment with mineral water.

Radenci is situated in the region of Pomurje on the edge of the Pannonian Plain, near the borders with Austria and Hungary. The centre of the region is Murska Sobota, 12 kilometres from Radenci. Nearby places are for the most part popular excursion spots: Ljutomer (20 km away) is a notable wine-growing and equestrian sports centre; Moravci and Banovci are known for their thermal springs; Radgona is a small town which produces effervescent wines according to the original french method applied in Champagne; Jeruzalem (25 km) and Kapela (1 km) are both picturesque centres of model winegrowing regions. Radenci is only 5 kilometres from the nearest crossing point on the Yugoslav- Austrian frontier (at Gornja Radgona) and 42 kilometres from the nearest border - crossing into Hungary. Maribor airport is 47 km away and the airport of Graz (Austria) 85 kilometres. Good roads run to Ljubljana (172 km) via Maribor and Celje and to Zagreb (136 km) via Ljutomer, Ormoz and Varazdin.

The Hotel Radin in Radenci is one of the best in Slovenia. It has 434 beds in single and double rooms and in suites which offer every modern amenity.

The environs of Radenci are particularly attractive to hunters as they abound in roe buck and small game. And what the woods and meadows of Pomurje are to hunters, the river Mura and several lakes are for fishermen.

Radenci is best advertised by its Radenska mineral water, which reaches the market in bottles recognizable by their label with three red hearts and is drunk by people on all continents.



Pogled na eno glavnih cestnih križišč v Murski Soboti. Nizkih panonskih hiš se skoraj nikjer več ne vidi. Zamenjale so jih visoke poslovne zgradbe in moderni stanovanjski bloki.

## VISOKI OBISK

Letos v oktobru je Slovenski Metropolitan, ljubljanski knezoškof dr. Alojzij Šuštar obiskal Argentinske Slovence.

V januarju in Februarju naslednjega leta pa ga bomo z velikim veseljem kot dragega častnega gosta iz stare domovine sprejeli Slovenci v Avstraliji.



Nadžkof Šuštar je v juniju vodil obiski slovenskih škofov voditeljem srbske pravoslavne cerkve. Na fotografiji ga vidimo v prijateljskem pomenku s patriarhom Germanom.

# OTTAVIO BRAJKO V MELBOURNU

Z ansamblom Ottavia Brajka je v Avstralijo pripotovala tudi močna ekipa predstavnikov Slovenske Izseljenske Matice iz Ljubljane.

V Melbourne so prispeli v petek 3. decembra zjutraj, zvečer ob 7h pa so imeli že svoj prvi nastop v Camberwell Civic Centre. Ta večer, ki je do kraja napolnil veliko dvorano je organiziral Meddruštveno odbor Slovencev Melbourne.

Vse mize so bile že zasedene, ko so se z odra oglasili v pozdrav zvoki Ansambla bratov Plesničar. Takoj za njimi pa je nastopila grupa Ottavia Brajka, katero je predstavil njen povezovalac programa g. Ivan Bizjak. Prišel se je kratek program, v katerem je ga. Jana Lavrič, oblečena v narodno nošo prečitala ansambulu v pozdrav pesmico, ki jo je sestavila ga. Marcela Bole. Nato je nekaj svojih pesnitev prečital pesnik, g. France Fosternerič, doma iz Maribora. Vso dvorano pa je navdušila ljubka Anita Pahor z deklamacijo "Znamenje", pesmico "Kaj ne bila bi vesela" ter seveda z "Waltzing Matilda", pri kateri ji je pomagala vsa dvorana.

## OTTAVIU BRAJKU: DOBRODOŠLI

*Prisrčno pozdravljeni,  
Ottavia Brajka pevci vsi.  
Dobrodošli ste med nas,  
to vam kliče vsak od nas.*

*Iz sončne Primorske ste prišli,  
kjer smo prej živeli mi.  
Se v duhu z vami družimo,  
prisrčno vse vas ljubimo.*

*Iz Slovenije k Slovincem ste prišli  
in kot doma se boste počutili vsi.  
Da bi v Avstraliji uspehe želi  
domov vrnil se veseli.*

*Pozdravite vse brate in sestre,  
povejte, tu nam dobro gre.  
Slovenec tudi tu prepeva,  
slovenska pesem povsod odmeva.*

*Živijo, ansambel Ottavia Brajka,  
živijo Slovenci vsi,  
živijo v naši lepi Avstraliji.*

Marcela Bole

G. Prosenak je v imenu pripravjalnega odbora pozdravil goste, med njimi ministra za Kulturo in Varnost Viktorije gospoda Race Matthews-a in generalnega konzula Jugoslavije g. Novaka.

V imenu prišedših je spregovoril predsednik A.I.M. g. Stane Kolman. Med drugim je dejal, da jim je v Sloveniji poznana velika dejavnost Slovencev v Melbourne, da ne bodo pozabili kako smo priskočili na pomoč ob času potrebe in, da se tudi zavedajo našega kulturnega udejstvovanja.

O domovini je dejal, da se pač po prehitrem razvoju preteklih let sedaj nahaja v težki ekonomski situaciji, katero pa bodo strogi ukrepi za stabilizacijo olajšali.

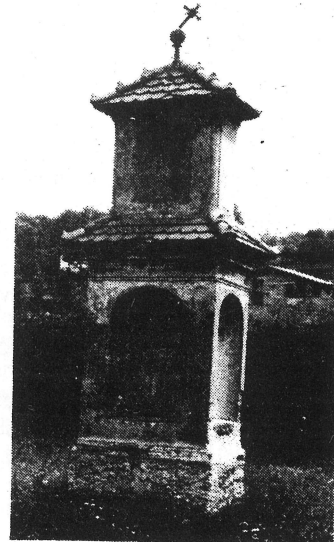
Sledil je program za ples, katerega je s šaljivkami povezoval g. Ivan Bizjak.

V soboto, 4. decembra je bil v dvorani "Jadrana" v Keilorju obilno obiskan ples, na katerem so zopet nastopili godci in pevka Ottavia Brajka.

V nedeljo 5. decembra so obiskali Geelong, a v torek zjutraj so odleteli v Adelaide.

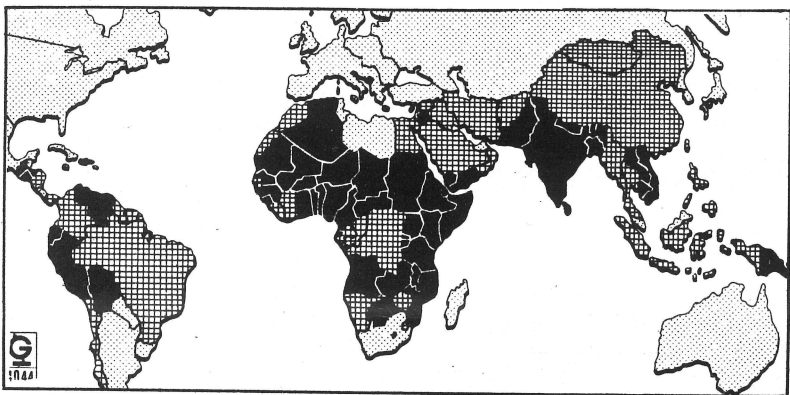


V eni izmed prejšnjih števil Vestnika je bila omenjena pomembnost spominskih obeležij, ki jim pravimo kužna znamenja. Menda ga ni popotnika, ki bi ob cestah ne opazil teh znamenj, ki nemo pričajo na čase, ko je v teh krajih pustošila kuga in druge epidemioleške, nalezljive in smrtonosne bolezni. Takratni prebivalci, ni jih ostalo mnogo, so postavili ta spomska obeležja. Revni kot so bili, so zmogli postaviti te svojevrstne in od enega do drugega obeležja različne stavritve.



Na sliki spominsko kužno znamenje v Zbigovcih pri Gornji Radgoni.

## MALO TUKAJ... MALO TAM...



**SVET SITI, SVET LAČNIH** – Misijonska revija Kontinente je objavila grafični prikaz področij in število sitih in lačnih ljudi v lanskem letu po svetu. S pičicami so označena področja, na katerih živijo ljudje, ki imajo dovolj ali celo preveč hrane (1,5 milijarde), s kvadratki tista, kjer imajo ljudje dovolj jesti (1,6 milijarde), popolnoma počmjena pa so tista, kjer živijo lačni ljudje (1,4 milijarde).



## 800 LET ŽALCA

Letos mineva 800 let odkar se je po zgodovinskih virih pojavilo ime Zalec. Ta jubilej želijo v mestu Zalec proslaviti

**SAMOSTANEC** – Podučen v petih neuspešnih zakonih je Clive Merrit ugotovil, da so danšnje ženske premalo ženske. Razočaran je odšel v samostan. Do odkritja je možakar prišel v svojem 81. letu.

**MOČNEJŠI SPOL** – Po svoje je imel samostanec prav, saj je z dravnica Deborah Wingard ugotovila, da so ženske biološko močnejše od moških. Ubogi moški! Živi manj časa, več dela in še na penzijo mora dlje čakati, poleg tega pa je, revež, zdaj še biološko šibkejši.

## Miss Jugoslavija



Na letošnjem tekmovanju za miss sveta, ki je bilo v Londonu je sodelovala tudi miss Jugoslavija in prišla med polfinalistke. Je to bila osemnajstletna frizerka Ana Sasso iz Splita.

V bridkosti človek ne laže.  
I. CANKAR

## Težave z darilom

V teh vročih poletnih dneh se v časopisih pojavljajo tudi lažja, poletne novice. Ena takih je prigoda 45-letnega brazilskega šoferja Damiaa da Souza, ki je pred dvema letoma papežu Janezu Pavlu II. med obiskom v Braziliji poklonil svojevrstno darilo – osla Jericara. Papež se je živali razveselil, vendar ga je izročil neki dobrodelni ustanovi, kakor to dela z večino daril. Toda zadeva s tem nikakor še ni bila urejena. Papež je odletel v Vatikan, Souza pa je bil močno razočaran, ker je osel ostal v Braziliji, namesto da bi odpotoval z novim gospodarjem.

Brazilec se ni dal kar tako ugnati. Te dni je celo pripotoval v Rim (brez osla), se usedel pod obelisk na Trgu sv. Petra in radovednim novinarjem, željnim senzacij, povedal: „Tako dolgo ne bom jedel, dokler Janez Pavel II. ne bo našel mesta na posestvu v Castelgandolfu za Jericara“.

Ne vemo, kako se bo stvar razpletla in končala, vsekakor pa si v Vatikanu belijo glave, kako bi pomirili užaljenega Brazilca in našli primerno mesto za dogoušca.



## ČEVAPČIČI

Pri nas v Avstraliji je zavladal poletni čas in z njim tudi čas ko se sladkamo z na žerjavici pečenim mesom. Ena najprijetljivejših vrst takih jedi so čevapčiči. Vsak jih seveda dela po svojem okusu, toda za one, ki še niso takšni ekspert pa navajamo v sledečem tri izvirne recepte:

**Srbski čevapčiči:** 1 kilogram govejega mesa, sol, pol kilograma čebule. Meso mora biti mehko, dobro uležano, mastno in od različnih delov živali. Zmelji ga, osoli in vnovič premelji ter postavi za 1 uro v hladilnik ali na led. Nato ga zmesi kot testo, potiskaj skozi lij in reži na prst dolge kosce; peci jih na vroči štedilnikovi plošči ali na namazani mreži nad žerjavico. Ponudi vroče z veliko drobno zrezane čebule.

**Vojvodinski čevapčiči:** 1 kilogram govejega mesa, sol, poper, 2 do 3 žlice čebulnega soka, 30 dekagramov masti. Meso zmelji, posoli, zmešaj s čebulnim sokom, popopraj in pogneti ter napravi za prst dolge svaljke; ocvri jih na vroči masti.

**Bosenski čevapčiči:** 1 kilogram govejega mesa, sol, poper, žlica masti. Mehko, uležano meso dvakrat premelji, osoli in dobro ugnati. Napravi pol prsta dolge svaljke ter jih na vroči masti urno speci. Kozico med pečenjem tresi. Pečeni so v 5 minutah. Ponudi vroče z drobno narezano čebulo.

# TRAGEDIJA V TREH DEJANJIH S KRVAVIM KONCEM

(v glavnih vlogah: avtobus, sprevednik, šofer Franci in potniki)

## I. dejanje

Sprevednik: Alo, pejmo, pejmo, zmigite se!

Potnik I: Ja, kam, tovariš?  
Sprevednik: Gremo, sredina nazaj, kaj stojite ko teleti?

Potnik II: Čakite, tovariš, saj ne moro... avtobus je poln...

Sprevednik: Ja, kdo je pa tebe kej prašu, dol pejd...

Potnik II: Dež je, ne moremo peš...

Sprevednik: Avto si kupite... Franci grema... dost je...

Potnik III: Čakite, še moja žena gre...

Sprevednik: Sm reku, dost je... A sm jes konduker, al ti? Franci, pelma!

(brnenje avtobusa)  
Sprevednik: Kam? Drobiž dej!

Potnik I: Do Žalca, če smem...?

Sprevednik: Sam do Lublane, nč ne bomo ustavljal... Franci ustav, gre dol eden, ... alo, ven...

Potnik II: Ja, čakite, čakite, saj nikir nč ne piše na voznem redu...

Sprevednik: Ja? Koga pa bi ti rad, de bi ti domu prnesl vozn red?... Kam? No, dej že ta drobiž!

Potnik III: Vransko...

Sprevednik: Ja, koga sm jes reku! Do Lublane, al pa nč!

Potnik III: Oprostite, gospod konduker, ampak moja žena je bolana..., lepo prosm...

Sprevednik: Kar jes rečem, rečem, pa fertik! Kdo ni do Lublane, gre lahko na Lublanski dol! Alo!

(negodovanje in godrnjanje potnikov)  
Sprevednik: Alo, pejmo, a vas nej zmečem ven?!!!

## II. dejanje

(brnenje avtobusa)  
Sprevednik: Kam? A še nisi šel dol?!!

Potnik IV: Do Ljubljane bi šel, če dovolite...?

Sprevednik: Koga?! A si nor?!

## III. dejanje

(brnenje avtobusa)  
Sprevednik: Ti, Franci, tega boma res mogla pretepst, de bo pršu k pameti...

Ti kr obrn v garažo, mogoče ga bo pa še minla potovalna mrzlca...

(zastor pade)

DELAVEC NA TERENU		SLOVENSKI KRAJ NA ŠTAJERSKEM	TVEGANJE	IME DVEH DVORCEV V VERSAILLESU PRI PARIZU	VODNA ŽIVAL	DELNIŠKA DRUŽBA	VRSTA LAKA	VISOKA GORA V JULIJCIH	VOJAŠKI NAPAD, NASKOK	SAMOGLASNIK V SLOVNICI	PISANA TROPSKA PAPIGA
KRAJ MED POREČEM IN NOVIGRADOM				ŠAHOVSKA FIGURA							
PRIPOVEDNE PESNITVE				GRELEC CENTRAL. KURJAVE							
VISOKA GORA				NIKOLAJ CVAHTE							
						PRISILNO DELO					
						KOŠAR-KARSKI KLUB					
	SRBSKO MOŠKO IME	PTIČ PEVEC	MAJHNA LEČA			PTIČ CRNE BARVE					
						DEL TV NAPELJAVE					
DEL, KI OSTA NE PO RAZDELITVI				KOVAŠKE PRIPRAVE							
				LEVI PRITOK DONAVE PRI PANČEVU							
ZIDOVJI				PESNIK ŽUPANČIČ			LESKOVAC		ŠIVANKA	ITALIJANSKO MESTO OB JADRANU	
				SKLADATELJI HAČATURJAN			ORGANSKO VEČANJE				
ZELO SUH ČLOVEK				NAJBOLJŠI PREMOG							DEL AVTOMOBILSKEGA MOTORJA
				AVSTRALSKI NOJ							
REKA NA JUGU SIBIRIJE V SZ				ROMULOV BRAT IZ RIMSKE MITOLOGIJE		SODNIK V GRŠKEM PODZEMLJU		DRŽAVNI SIMBOL			
						EDVARD KOČBEK		EDGAR WALLACE			
GOSTO NASELJEN INDONEZIJSKI OTOK				MESTO V FRANCIJI Z ZNANO KATEDRALO				IME FILMSKE IGRALKE MARTINELLI			
MOŠKO IME				VRSTA VINSKE TRTE IN VINA				IZUMITELJ PARNEGA STROJA (JAMES)			

## PO BUTALSKO JE VSE – NAŠE!

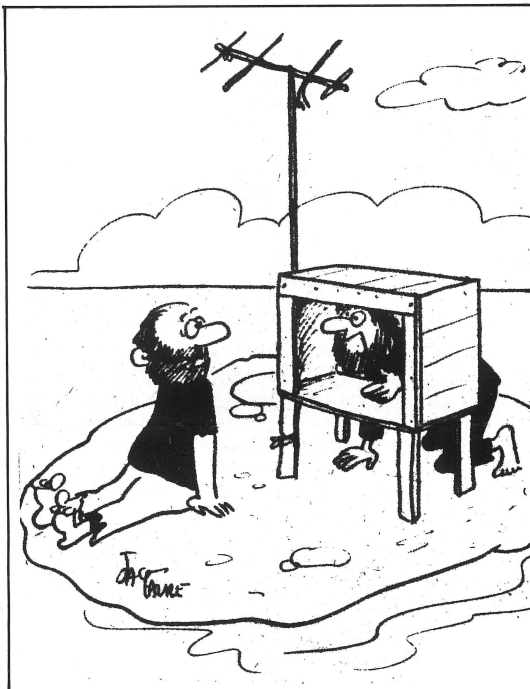
Butalci niso egoisti. Sicer svojega ne dajo radi od sebe, zato pa tem rajši vzamejo k sebi od tam, koder je vsega preveč in ni nikomur mar, če je sčasoma nekoliko manj. Saj se eno figo pozna, če si delček tega izobilja kdo prilasti, zlasti če ga nihče ne vidi. Butalarjev Zane si je na to vižo zgradil čedno bajtico čisto zastonj, ne da bi se mu zato en sam las skrivil na pleši. Pridno je zahajal na okoliška gradbišča najrajši takrat, ko se je že bolj malo videlo in so čuvaji dremuckali v svojih kabinah ali pa odšli v bližnjo oštarijo na šilce žganega in se zaklepetali z zgovornimi sopivci. Tu pa tam je pa brez skrbi odnašal ali celo odvažal gradbeni material kar takoj, ko so gradbeniki odbrenkali svoj siht in s čuvaji vred prepustili gradbišče v ravstvo ljubemu bogcu. In Butalci imajo prav: niti toliko se ni poznalo, ko je Zane dan za dnem odščipaval od gromozanskih zalog po vrečko cementa, kišto apna, voz peska, mivke in opeke, pa še kakšno cementno ploščo za nameček za tlakovanje vrtnih stezic, da bi to sploh kdo opazil. Pa tudi če je Zaneta posnemalo sto podobnih Zanetov, ni nihče ničesar opazil. Sploh pa je videti, da jim gradbeniki ves material

dobrodušno ponujajo kot na krožniku iz skladišč brez ključavnic na neoplankanih gradbiščih in takorekoč brez čuvajev. Kdo potemtakem, za hudiča, ne bi jemal, ko je vse na voljo? Celo keramične ploščice, pa školjke, banje, pipe, cevi in še marsikaj, kar je vražje drago in še zlepa za dobiti ni!

Tudi po pisarnah je tako vsega »preveč«, da se je Butalova Johana v enem samem letu, odkar je pri »Šrajbmašini« za snažilko, oskrbela za vse življenje s pralnimi praški, žajfo, zahrbtnim papirjem, vedri, metlami in omeli za domačo uporabo, pa tudi svinčnikov, kulijev, radirk, zvezkov in papirja ne bo zmanjkalo njenemu Dolfeku, pa če bi še dvajset let tolkel osemletko! Kavsova Polona, ki je tam za strojepisko, je pa povrh vsega še kavni servis prinesla iz pisarne. Ampak ljudje butalski vsega tega ne smatrajo za tatvino, bognedaj! Saj je vse skupna last! Kdo, za vraga, ki je v službi v bolnišnici, si kupuje zdravila, obveze, rjuhe in očeje?! Zakaj pa je dimnikar črn in mlinar bel, lepo vas prosim? Danes je bolj važno kje si v službi, kot pa le gola plača. Častna beseda!

Pridobitni Butalec

Osat



## TRIJE V DIALOGU

Prvi sosed: Imam limuzino!

Drugi sosed: Tudi jaz in grško vino!

Prvi sosed: Imam kavjar!

Drugi sosed: Tudi jaz in še zlati samovar!

Prvi sosed: Imam vikend in vilo!

Drugi sosed: Tudi jaz, povrh še kitajsko svilo!

Prvi sosed: Imam visok položaj!

Drugi sosed: Tudi jaz in še marsikaj!

Prvi sosed: Imam barvni ekran!

Drugi sosed: Že dolgo za nas je to vsakdan!

Prvi sosed: Imam ženo neizmerno lepote!

Drugi sosed: Tudi jaz in še skačem čez plote!

Prvi sosed: Žena ima zlatnino in ekstra oblačila!

Drugi sosed: Tudi moja in še uvožena ličila!

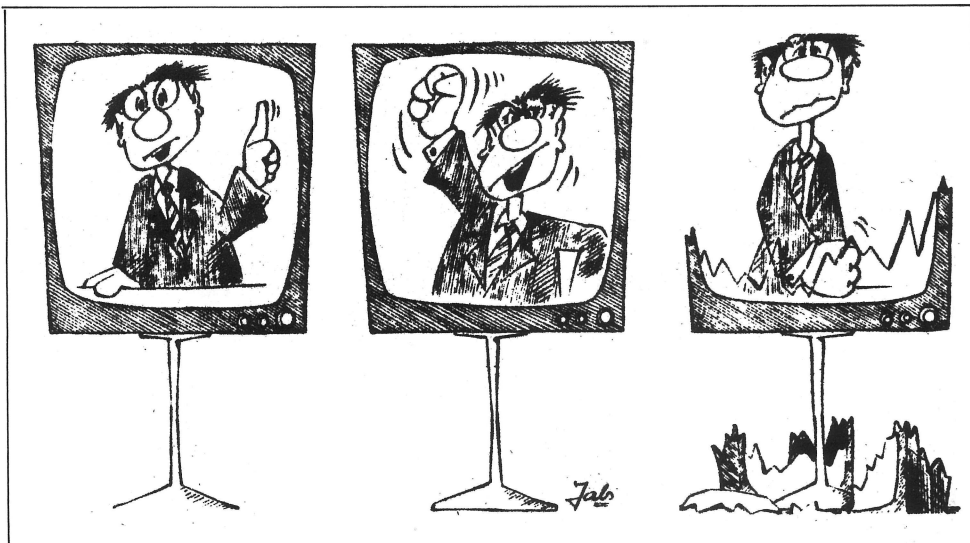
Prvi sosed: Oči obrne prav grozeče!

Drugi sosed: Pištolo od nekje privleče!

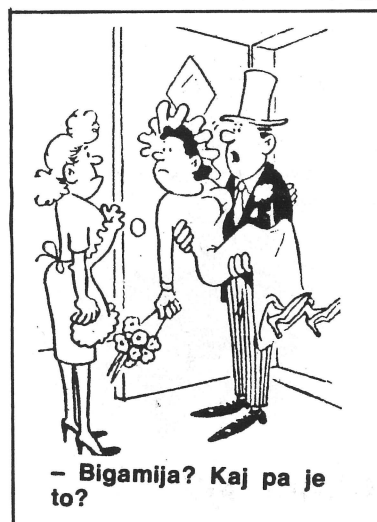
Povprečnež: Ta dva pa ne poznata sreče!



– Ne bi vas rad razočaral, gospodična, ampak gospod je poživžgal meni!



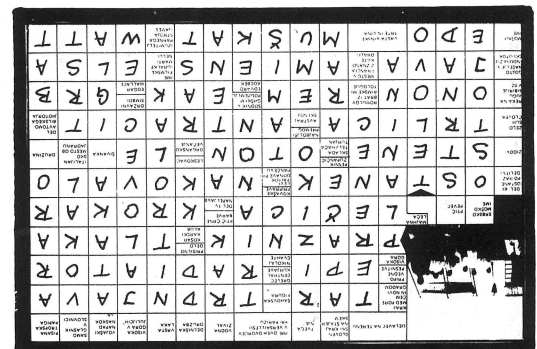
## AMADEUS



– Bigamija? Kaj pa je to?

Ko je žena pripeljala domov barvni televizor in avtomobil, pa povedala, da je vse dobila na srečko, jo je skrbni mož brž pokrtil.

Da si ne bi prehladila srečke...



# VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO ŽELIJO

VSEM SVOJIM PRIJATELJEM IN ZNANCEM :

SLOVENSKA BALINARSKA  
ZVEZA VIKTORIJE

BALINARSKI ODSEK S.D.M.

LOVSKA IN RIBIŠKA DRUŽINA  
S.D.M.

MLADINSKI ODSEK S.D.M.

UPOKOJENSKI KROŽEK S.D.M.

ŽENSKI ODSEK S.D.M.

SLOVENSKI VESELI LOVCI  
iz St.Albansa  
vsem Slovencem Melbournu

Franci in Ema ARNUŠ

Maks in Mici HARTMAN

Frank in Rita JELOVČAN

Alek in Anica KODILA

Družina OPPELT OPPELLI

Minka PERSIČ

Ljubo in Jelka PIRNAT

Stan in Mary PROSENAK

Frank in Ivanka TOMAŽIČ

Srečne božične praznike ter veselo in uspeha polno novo leto želi vsem prijateljem in članom Baragove knjižnice

Marija Oppelt Oppelli  
knjižničarka.

POPRAVEK  
V oktoberski številki "Vestnika" smo napravili napako, ko smo napisali, da je g.Ivan Kobal rodom iz Planine pri Rakeku. Ob svojem obisku v Melbournu nam je g. Kobal povedal, da je sicer iz Planine, ampak tiste na Vipavskem.

## VABILO SLIKARJEM

Polish Art Foundation bo od 28.januarja do 3.februarja 1983 priredila likovno razstavo v Poljskem domu "Millennium", 296 Nicholson St., Footscray.

K sodelovanju na tej razstavi so povabili tudi druge etnične skupine. Naši slikarji, ki bi hoteli razstavljati ob tej priliki naj se čimpreje, a najkasneje do 7.januarja 1983 pismeno javijo tajniku te organizacije na naslov:

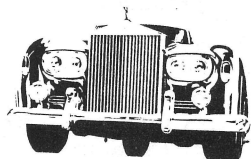
Mr.Marjan JANCZAK, 12/24 Kingsley ST., Elwood, 3184.

ZONE ZAGORC

## AVIATION MOTORS

(Next Door to Westgate Motor Inn)

9 Aviation Road,  
LAVERTON, 3028  
Telefon: 369 1363



### • Splošna avtomehanika FOR COMPLETE CAR CARE SERVICES

- Dynamometer Tuning
- Distributor Analysis and Modification
- Computer Wheel Alignment and Front End Repairs
- Electronic Wheel Balance
- Discount Tyres
- All Types of Repairs

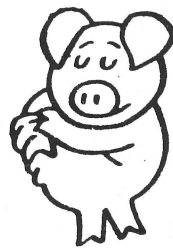
FREE QUOTES

### • Športna puškarna

Prodaja Lovskega orožja in municije



ROJAKI ŽELITE PRISTNIH KRÁNJSKIH,  
ALI SLOVENSKIH PLANINSKIH KLOBAS  
IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA . . .



OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

JOHN HOJNIK SMALLGOODS  
PTY. LTD.

209 215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068  
Tel. 481 1777

Postreženi boste v domačem jeziku

JOŽE URBANČIČ

Telefon: 850 7226

## KAL-CABINETS

STROKOVNJAKI ZA:

kuhinjsko pohištvo — mizarsko opremo kopalnic, umivalnikov itd. — vsakovrstne stenske omare in knjižne police.

SPECIALISTS FOR:

Kitchens — Vanity Units — Wardrobes — Book Shelves

Če gradite novo ali pa obnavljate staro obrnite se z zaupanjem na nas!  
If you are building or renovating call on us with confidence!

3 Pamela Grove, Lower Templestowe, Vic.

Predstavljamo slovensko slikarsko in pleskarsko podjetje

SUNSHINE PAINTING SERVICE  
PTY. LTD.

62-64 MONASH STREET, SUNSHINE, 3020  
Tel. 311 1040, 312 1533

Lastnik: JIM KOROŠEC, Priv. 336 7171

Svoji k svojim !